

Sanat ve Kùltür Hayatının 50. Yılında Gazeteci-Yazar

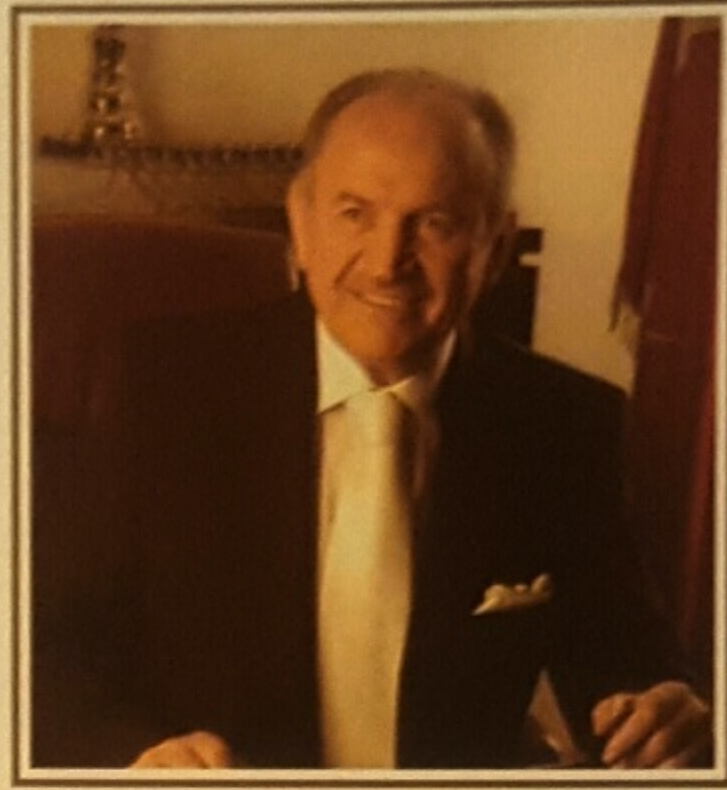
Nesih Akel

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

Soltantepe-Üsküdar, 1970

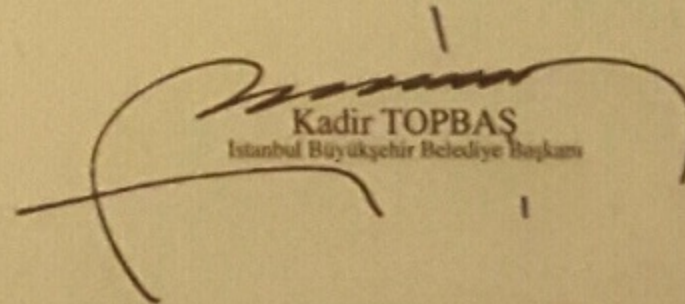

Nezih Uzel, şehrimize özgü ve kaybolmak üzere olan "İstanbul çelebisi" tavrının son temsilcilerindendir. Müzisyenlik, gazetecilik, fotoğraf sanatçılığı, çevirmenlik gibi pek çok niteliğe sahip olan Nezih Uzel; aynı zamanda İstanbul'un tasavvuf çevresi içinde, Hazreti Mevlana'nın deyişiyle, pişmiş ve kül olmuştur.

Şehirlerin kaybolan zarafeti; imar ve restorasyon yoluyla yeniden kazanılabilir. Ancak bir zamanların dervişane edebi, incelikleri; gelecek kuşaklara aktarılmazlarsa, onlara sahip insanlarla birlikte yok olurlar. Nezih Uzel, temsil ettiği ve kaybolmaya yüz tutmuş bu değerler nedeniyle kültür hayatımız için son derece önemli bir kişiliktir.

Bizler, İstanbul Büyükşehir Belediyesi olarak şehrimizin değerlerini temsil eden bu çok yönlü şahsiyeti yeni kuşaklara tanıtmak amacıyla, 9 Mayıs 2009 tarihinde Fatih Ali Emiri Kültür Merkezi'nde "Sanat ve Kültür Hayatının 50. Yılında Gazeteci-Yazar Nezih Uzel" adlı etkinliği gerçekleştiriyoruz.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olarak, programa katılan tüm sanatçı dostlarıma ve etkinliğin gerçekleşmesini sağlayan mesai arkadaşlarıma teşekkürü borç bilir, Nezih Uzel'e sanat yaşamında nice yıllar dilerim.

Kadir TOPBAS
İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı

"Nezih Uzel"i tanımak...

Kültürü tanımanın yolu insanı tanımaktan geçer... Öyle insanlar vardır ki, bir kültürün içerisinde yoğrulmuş ve neredeyse o kültürün yaşayan timsali olmuşlardır... Bu insanların sohbetinde bulunmak, rahle-i tedrisinden geçmek, temsil ettikleri kültürün "edep ya hu" kapısından geçmek gibidir...

Hele ki yarım asra varan bir ispat-ı vücudun içerisinde, her rüzgârda kible değiştirmeden, sabit kadem olup, kültürü derinlemesine yaşayarak var olmuş insanlar, paha biçilmez bir kültür hazinesidirler...

Nezih Uzel, yarım asra varan kültür ve sanat geçmişi içerisinde, sesiyle, sohbetiyle, yazdıkları ve yaptıkları ile kültürümüzün kilometre taşları arasında saygın bir yere sahiptir...

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. olarak, kültür ve sanat hayatına katkıları, enerjisi ve ışığıyla insanımızı aydınlatmış "değer"lerimizi unutmamak adına başlattığı buluşmalara, Sayın Nezih Uzel ile devam ediyor...

Gazeteci, yazar, kudümzen, neyzen ve İstanbul radyosunda kadrolu müzisyen ve tarihçi unvanları malum olan Nezih Uzel, rahle-i tedristen geçmiş "Nezih" bir insandır...

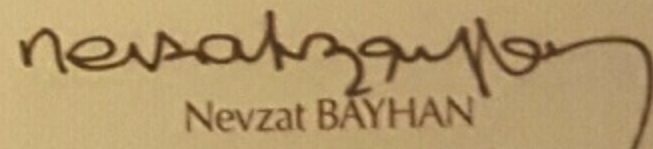
Çok yönlü ve derinlikli kişiliğinin yanı sıra, en yakınlarının tarifiyle "gönül dostu" ve "hoş sohbet" kişiliği, mesleki özelliklerini muhabbetten bir hale gibi kuşatmıştır...

"Sanat ve Kültür Hayatının 50. Yılında Gazeteci-Yazar Nezih Uzel" etkinliği, Nezih Uzel'i dostlarının ve en yakınındakilerin anlatımıyla yeniden tanıma fırsatı vereceğine inanıyorum...

Kültürü tanımanın yolu insanı tanımaktan geçer düsturuyla; Nezih Uzel'i tanıyarak, kültürümüzün köklerine doğru uzanan bir yolculuğa çıkacağımızı düşünüyorum...

Ne mutlu ki kendisi de bu yolculukta bizi yalnız bırakmayacaktır...

Kültür ve sanatımıza katkılarından ötürü, saygı değer Nezih Uzel beyefendi'ye daha nice 'elli yıllar' temenni ediyor, sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum...

Nevzat BAYHAN
Kültür A.Ş. Genel Müdürü

Bursa, 1945

Nezih Uzel

Gazeteci-yazar ve müzisyen Nezih Uzel, 1938 yılında Mudanya'da doğdu. Babası Şumnu'nun Hocaadeler ailesinden Çanakkale Savaşı gazisi, Haydarpaşa Tıbbiye-i Şahane ve Gülhane Asker Hastahanesi 1915 mezunu Doktor Mehmet Muhlis, Annesi Fatih Medreseleri Dersiamlarından Sarı Güzel Cami imamı, Filibe doğumlu Hüseyin Hüsnü Efendi'nin kızı Hacer İhsan'dır. İlköğretime Mudanya'da Şükrü Çavuş İlkokulu'nda başlayıp, 12 Eylül İlkokulu'nda tamamladı. Uzel, 1949 yılında ailesi ile birlikte İstanbul'a taşındı. 1957 yılında Galatasaray Lisesi'ni bitirdi. Uzel İstanbul Şehrinde o yıllarda hayatta olan eski kültürün son ve en güçlü temsilcileriyle tanıştı: Ordinaryus Profesör Doktor Süheyl Unver, Kudümzen Baş Sadettin Heper, Neyzen Baş Halil Can. Hat ve tezhip sanatında hattat Necmettin Okyay, Halim Yazıcı ve Bekir Pekten'in derslerini takip etti.

Yenikapı Mevlevihanesi son şeyhi Abdülbaki Efendi'nin oğlu Resuhi Baykara, büyük araştırmacı ve ilim adamı Abdülbaki Gölpınarlı ve Şeyh Mithat Bahari Beytur aracılığıyla Mevlevi kültürüne girdi. 15 yıl Üsküdar'da eski Özbekler Dergahı son şeyhi Necmettin Özbekkangay'ın hizmetinde bulundu. Devrin şöhretli Milliyet gazetesi köşe yazarı Mevlevi Refii Cevat Ulunay'ın teşvikiyle gazeteciliğe başladı. Bu sayede dönemin pek çok yazarı ile dostluklar kurdu: Refik Halit Karay, Falih Rıfkı Atay, Reşat Ekrem Koçu, Yaşar Kemal, Haldun Taner...

Yurt dışında Fransız Match Dergisi başyazarı Raymond Cartier, Roger Garaudy, Mme.Carrère d'Encausse, Oryantalist Edward Said, gibi kişilerle tanışarak kitaplarını çevirdi.

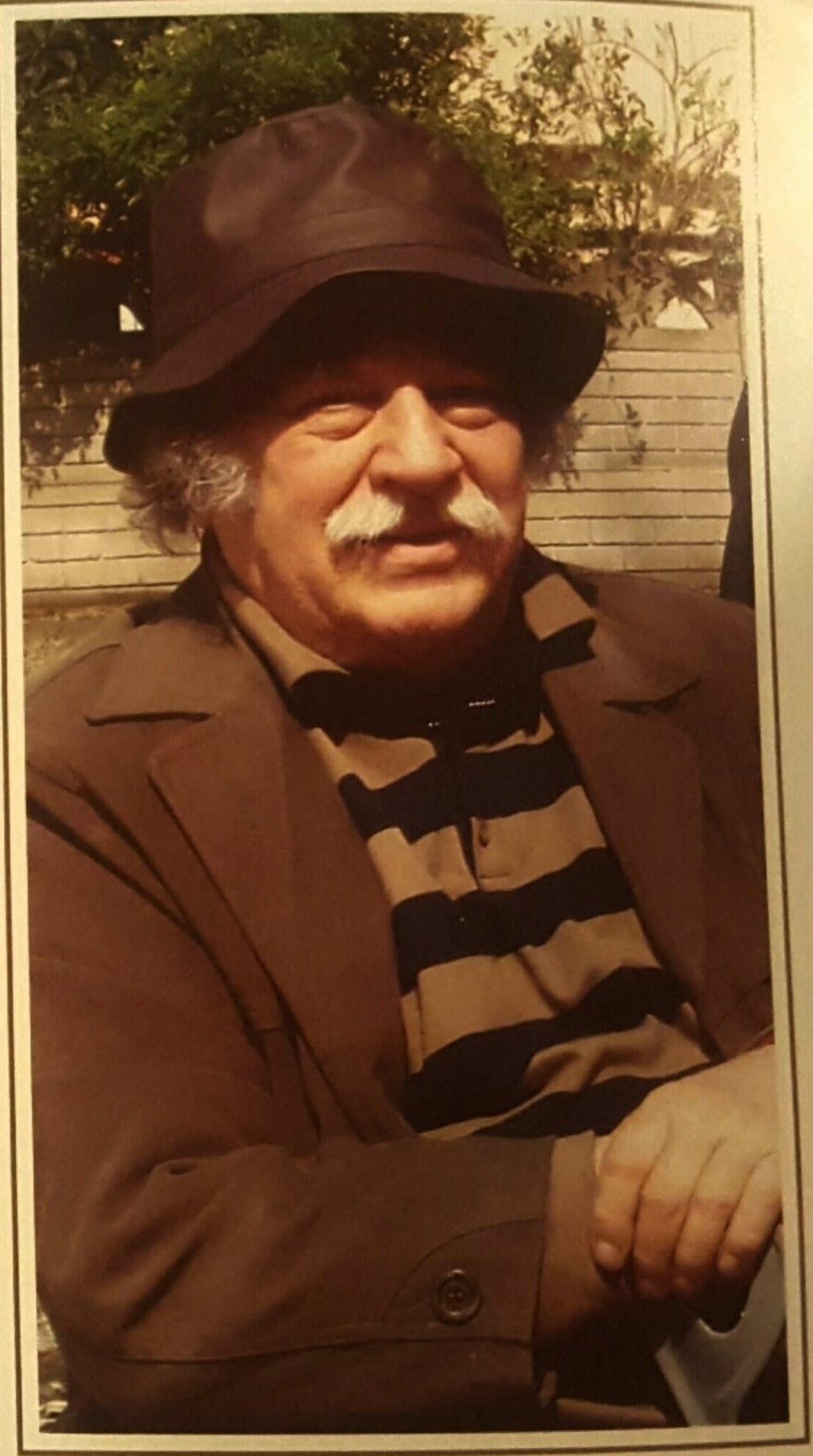
Bu kişilerin Türkiye'de tanınmalarına yol açtı. Özellikle üzerinde pek çok tartışmanın yer aldığı "oryantalizm" konusunda Türk okuyucusunun daha güçlü bilgiler edinmesine önayak oldu. Mevlana ve Mevlevilik kültürünün Batı'da en güçlü temsilcileri olan Pof. Anna Masala, Mme Eva de Vitray Meyerovitch ve

Annemarie Schimmel ile uzun yıllar süren dostluklar kurdu. Bu değerli kişilerle birlikte kongrelere, konferans ve panellere katıldı. Mevlana üzerinde Batı'da pozitif ve insanlığa faydalı bir anlayışın oluşması doğrultusunda bu yazarları etkiledi. İletişim eksikliklerinden doğan sapma ve yanlışlıkların düzeltilmesi yolunda çaba harcadı.

Pek çok yerli-yabancı çeşitli gazetelerde muhabirlik, köşe yazarlığı yaptı. 1966 yılında Münir Nurettin Selçuk yönetimindeki İstanbul Belediye Konservatuvarı İcra heyetinde 7 yıl kudümzen, TRT İstanbul Radyosu Türk Sanat Müziği kadrosunda 34 yıl ritm sanatçısı olarak çalıştı. 2003 yılında TRT İstanbul Radyosu'ndan emekli oldu. İslam, tarih, kültür ve sanatı ile ilgili otuza yakın kitabı ve yurt içinde ve yurt dışında eski tasavvuf müziğini içeren 28 plak, CD ve kaseti yayınlandı. Avrupa, Amerika, Kuzey Afrika ve Uzak Doğu'da defalarca konser verdi.

Uzel, semazenbaşı Ahmet Bican Kasaboğlu ile 1981 yılında İstanbul'da eski Galata Mevlevihanesi çerçevesinde İstanbul Sema Grubu'nu kurdu. Bu grup yurt içinde ve Batı ülkelerinde yüze yakın konser ve sema gösterisi düzenledi. Galata Mevlevihanesi ve TC Vakıflar İdaresine bağlı eski Üsküdar Mevlevihanelerinde ilk defa sema gösterisi yaptı. Grup 1987 yılında Konya Belediyesi'nin daveti üzerine o yıl uluslararası Konya Mevlana ihtifalının müzik ve sema görevini üstlendi. Aynı yıl eski Kütahya Mevlevihanesi'nde 1925'ten bu yana düzenlenen ilk sema törenini gerçekleştirdi.

Grup 1998 yılında Prof. Guiseppe Fanfoni tarafından onarılan Kahire Mevlevihanesi'ni hizmete açtı. Girit, Haniye-Lübnan, Trablusşam, Halep ve Kudüs Mevlevihanelerini gündemine aldı. İstanbul Sema grubu onsekiz yılda otuza yakın semazen yetiştirdi. Paris'te kurulan Association Mevlana ve Londra'da kurulan Rumi Society ve Finlandiya'da bulunan Nefes derneklerine ilham kaynağı oldu. Grup son yıllarda eski Mevleviliğin kültür mirasını korumak ve bu mirası evrensel çağdaş bir kullanıma hazırlamak amacı ile program ve proje üretmektedir.

Sapanca, 2009

NEZİH UZEL'İN YAYINLANMIŞ TELİF VE TERCÜME ESERLERİ

1- İstanbul'da Sahabe Kabirleri
Bedir Yayınevi - İstanbul 1975

2- Mevlana ve İnsan / Türk Hümanizmasına Doğru
Göl Yayınları - İstanbul 1975

3- Mevleviler Beldesi / Konya - Clément Houart
Tercüman 1001 Temel Eser 123 - İstanbul 1978

4- Sultan Galiyev ve Sovyet Müslümanları
Alexandre Bennigsen-Chantal Quelquejay
Hür Yayın - İstanbul 1981

5- Step'te Ezan Sesleri - Alexandre Bennigsen-C.Lemercier Quelquejay
Sovyet Rejimi Altındaki İslam'ın 400 Yılı
Selçuk Yayınları - İstanbul 1981

Step'te Ezan Sesleri - Rus Egemenliği Altındaki İslam'ın 400 Yılı
İrfan Yayınları - İstanbul 1994

6- Oryantalizm (Doğubilim) - Sömürgeciliğin Keşif Kolu
İrfan Yayınevi - İstanbul 1995

7- İlk Zafer Yıllarında İslam - Maurice Lombard
Pinar Yayınevi - İstanbul 1983

8- İslam'ın Va'adettikleri - Roger Garaudy
Pinar Yayınevi - İstanbul 1983

9- Siyonizm Dosyası - Roger Garaudy
Pinar Yayınevi - İstanbul 1981

10- Parçalanan İmparatorluk - Helene Carrere d'Encausse
Sisav Yayınları - İstanbul 1984

11- Doğuşundan Günümüze İslam Dünyası (İmzasız)
Milliyet Gazetesi - İstanbul 1985

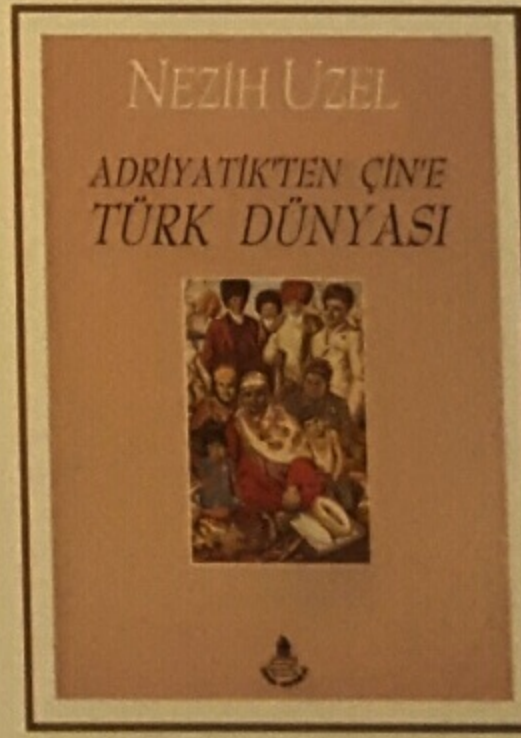
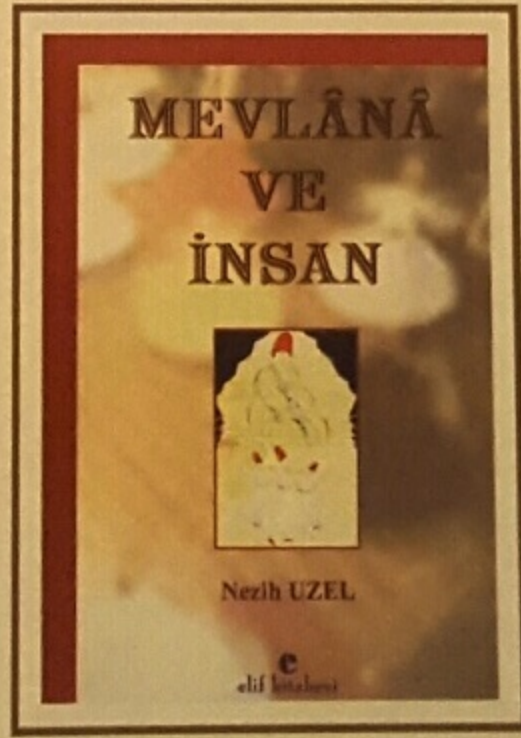
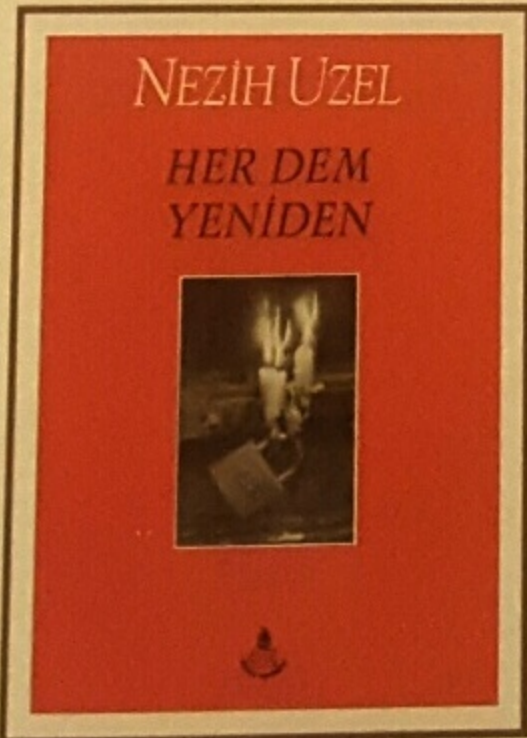
12- Adriyatik'ten Çin'e Türk Dünyası
1987-1993 arasında yayınlanmış gazete makaleleri
İrfan Yayınevi - İstanbul 1993

13- Dersaadet'ten İstanbul'a
1987-1993 arasında yayınlanmış gazete makaleleri
İrfan Yayınevi - İstanbul 1993

14- Her Dem Yeniden
1987-1993 arasında yayınlanmış gazete makaleleri
İrfan Yayınevi - İstanbul 1993

15- Canavar Sahibini Yedi
11 Eylül Olayı
Milenyum Yayınları - İstanbul 2002

16- Atatürk'e Nasıl Vize Verdim?
John Godolphine Bennett
Selis Yayınları - İstanbul 2009

ORTAK YAPIMLAR

- 1- The Whirling Dervishes - Ira Friedlander - Nezih Uzel
Macmillan Publishing Co., Newyork 1975
- 2- Minyatürlerle Mevlana ve Mevlevilik - Ülker Erke - Nezih Uzel
TC Kültür Bakanlığı - Ankara 1997

NEZİH UZEL'İN HAZIRLADIĞI MÜZİK YAPIMLARI

- 1- Mevlana / Osman Dede'nin (1652-1730) Hicaz Mevlevi Ayini
İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1992
- 2- Mevlana / Beste-i Kadim Pençüghah Mevlevi Ayini
İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1992
- 3- Mevlana / Zekai Dede'nin İsfahan Mevlevi Ayini (19. Yüzyıl)
İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1992
- 4- Mevlana / H. Fahrettin Dede'nin Acem Aşiran Mevlevi Ayini
İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1992
- 5- İlahiler / Sufi Müzik - İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Hazırlayan, Yöneten ve Okuyan: Nezih Uzel
Kent Elektronik - İstanbul 1992
- 6- Tekbir, Durak, Naat ve Salavatlar
İstanbul Sema Grubu Hafızları / Kâni Karaca - Aziz Bahriyeli
Kent Elektronik - İstanbul 1993
- 7- Yâsini-i Şerif - İstanbul Sema Grubu Hafızları
Kâni Karaca - Aziz Bahriyeli - Yusuf Gebzeli
Kent Elektronik - İstanbul 1993
- 8- Mevlid-i Şerif - Vesiletü'n Necat (Kurtuluşun Çaresi)
İstanbul Sema Grubu Hafızları
Kâni Karaca - Aziz Bahriyeli - Yusuf Gebzeli
Kent Elektronik - İstanbul 1993
- 9- Mevlana - Bayâti Ayini - İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1993
- 10- Kaside, İlahi ve Zikir - Canlı Kayıt - Tophane İsmail Rumi Asitane
Kent Elektronik - İstanbul 1993

11- Mevlana / Rübailer
İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1993

12- Mevlana / İlahiler - İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Yöneten ve Okuyan: Nezih Uzel
Kent Elektronik - İstanbul 1993

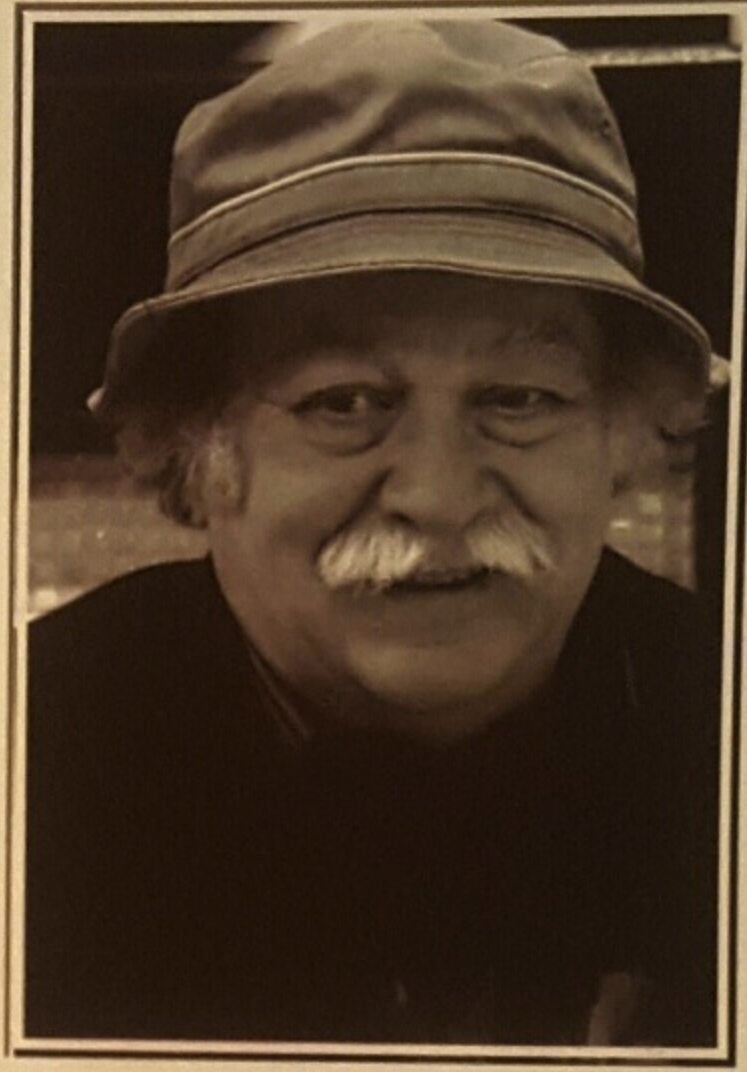
13- Mevlana / Hammamizade İsmail Dede (1778-1846)
Saba Mevlevi Ayini - Okuyan: Hafız Kâni Karaca
İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1995

14- Mevlana / Hammamizade İsmail Dede (1778-1846)
Hüzzam Ayini - İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti
Kent Elektronik - İstanbul 1995

15- Klasik Bektaşî Nefesleri - Hazırlayan ve Okuyan: Nezih Uzel
Keman: Aslan Hepgür / Ud: Hakan Aydınlık
İstanbul Sema Grubu Mutrib Heyeti - Bendir: Nezih Uzel
Kent Elektronik - İstanbul 1995

YURTDIŞI ORTAK YAPIMLAR

- 1- Turquie - Music Soufi Vol: 1 - Music Traditionnelles Vivantes
II. Musiques rituelles et religieuses (Nezih Uzel - Kudsi Erguner)
Ocora - Radio France - Paris 1976 - Reed. 1982, Nouv. Ed. 1985
- 2- Turquie - Music Soufi Vol: 2 - Music Traditionnelles Vivantes
II. Musiques rituelles et religieuses (Nezih Uzel - Kudsi Erguner)
Ocora - Radio France - Paris 1979 - Reed. 1985
- 3- Musique Soufi - et Chants Inédits du XV e Siècle
Kudsi Erguner (ney) - Nezih Uzel (Chant et bendir)
Grem - Paris 1985
- 4- Turquie: Music Soufi
Nezih Uzel - Kudsi Erguner
Ocora - Radio France - Paris 1977
- 5- Inedit Turque - Music Soufi
İlahi et Nefes - par Nezih Uzel et Kudsi Erguner
Maison des Cultures du monde - Paris 1991
- 6- Mevlana Masterpieces of Mevlevi Music
Nezih Uzel
Hempshire - Londra 1997

Dostlarının kaleminden Nezih Uzel...

Bu kitapçıkta yer alan yazılar "Kültür ve Sanat Hayatının 50. Yılında Gazeteci-Yazar Nezih Uzel" etkinliği kapsamında ilk kez yayınlanmaktadır.

Yazılar alfabetik olarak düzenlenmiştir.

Katkıda bulunan tüm "Nezih" yazarlarımıza teşekkür ederiz.

20 sene olmuş Nezih Uzel'i tanıyalı... Hazret, Zaman gazetesinde köşe yazarı idi, ben de bir tıp talebesi. Gün geldi, kader İstanbul dışında, Sapanca'da buluşturdu; bir hekim olarak hizmetinde bulunmak nasip oldu... Sadettin Heper merhumdan iktibas ettiği "12'ye beş var" teslimiyetine sahip ve "yaramaz" bir diabet hastasının iştahını dizginlemeyi başaramadık; Sn.Uzel'in bir ayağını 2008 temmuzunda ampute ederek "gideceği yere" biraz erken uğurladık!

Yaklaşık iki ay hastanede kaldı Nezih Bey; hasta yatağında yine kültürle, sanatla, tarihle, tasavvufu, müzikle meşguldü; ziyarete gelenleri, doktorları, hemşireleri, diğer hastaları nüktelerle kırıp geçirmekten geri kalmıyordu. Gâh Şeyh Necmeddin Efendi, gâh

Süheyl Ünver, gâh Refii Cevad Bey sohbetin konusuydu. Hastaneden taburcu oldu, devlethanesinde takibe devam etti. Şükür korkulan komplikasyonlar görülmeden bugüne geldik. Feleğin cevri ü cefasına istihza ile gülümseyen bu "sıra dışı" hekim çok şey gördüm, çok şey öğrendim vesselam!

Dr. Abdullah Uysal

Adapazarı Vagon Fabrikası Doktoru

Kudümzenbaşı, Müzik Otoritesi Sadettin Heper, 1960
Fotoğraf: Nezih Uzel

Milliyet Gazetesi Köşe Yazarı Refii Cevad Ulunay, 1960
Fotoğraf: Nezih Uzel

Nezih Uzel. Kapalıçarşı, 1960

NEZİH UZEL: SES VE İŞARET

Önce bir görüntü: Kendisi, Nezih Uzel, yaklaşıyor bir sokakta, ya da oturmuş, bir kitapçada.

Bir ses sonra: Konuşuyor, kendisi, bir şey anlatıyor.

Bu iki devinimde düşünüyorum ilkin Nezih Uzel'i. Bir çağrıyı içeriyor bütün varlığında. Seslenen, yürüyen biri. Bir işi konuşuyor, bir tasarımı, bir yargıyı dile getiriyor. Bir açıklığı var, dinlenilmek istiyor, dinleniliyor.

"Bana kulak ver" diyor. Yorulmamış biri. Kötümser anları var ama onlar az. Bir üstlenmişliği var, bir yerden geliyor, bir yere çağırıyor.

Biliyor, geldiği ve götürmek istediği çağ artık bitmiş, uzun süre önce bitmiş (belki kendisinden önce bitmiş, ama belki kendisi de kendisinden önceden geliyor, bir sesin, bir çağrının yankısı, uzantısı, bugünde...).

Velveleleri vururken, eski ritmi yakalıyor, o çok eski ritmi, ruhun bir temeli, çevrimsel, tekrarlanan bir temeli, değişmez ve tekrarında sürükleyen...

Nefesleri, ilâhileri okurken o eski sesi buluyor: Sadece bir ses değil, ama şekil almış bir soluk, olması gerekeni olmuş, bir son ve bir köken aynı anda...

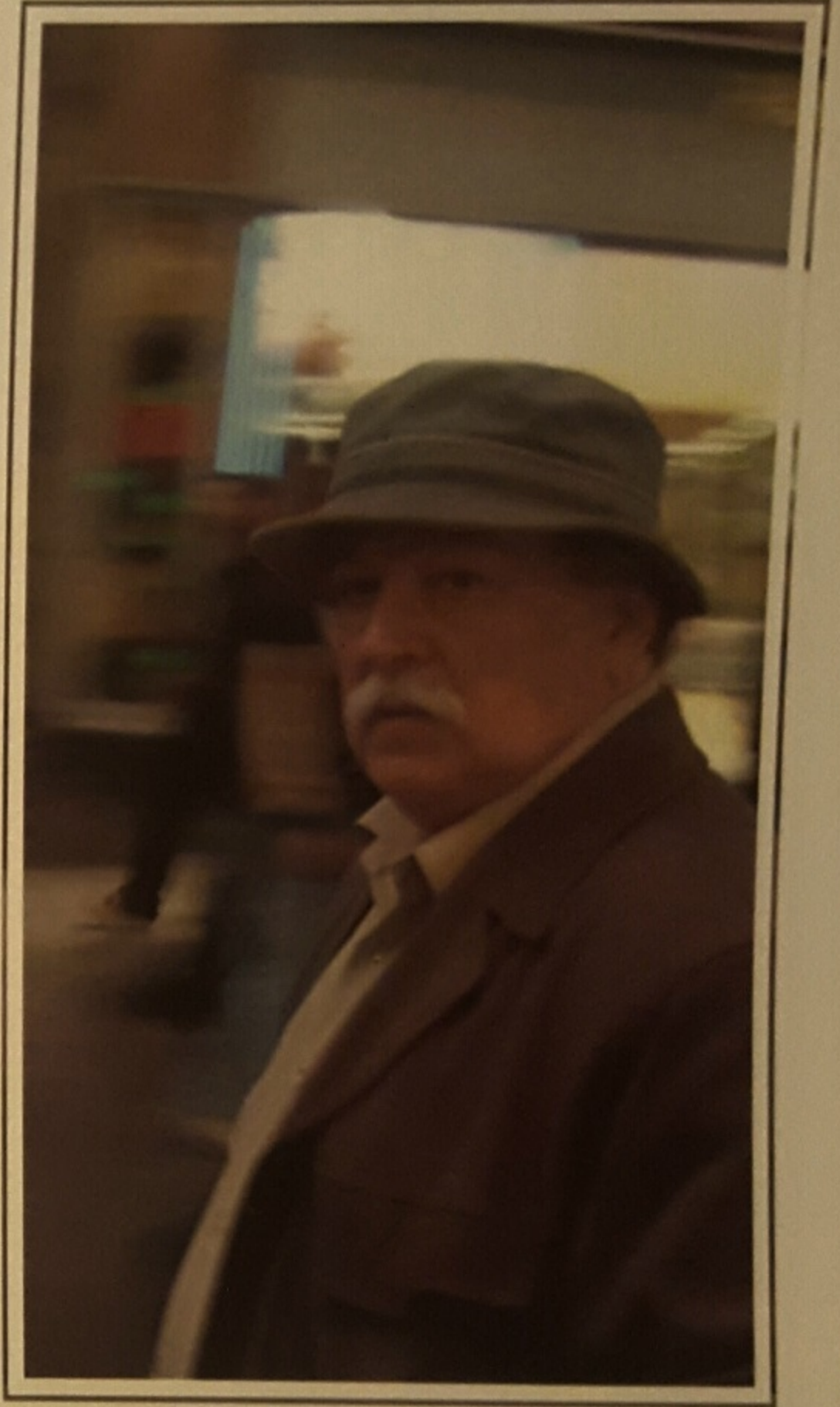
Evet, usûlün ve sesin de taşıyıcısı kişi, yaklaşıyor, aramızda, bizimle sohbet ediyor.

Yazıyı da sevmiş. Yazıda sunmuş varlığınca bildiğini, umduğunu, red ettiğini. Polemik, sorgulayan, eleştirel, tutkusal genel bir alan olmuş yazı onun için. O değişmez eskinin taşıyıcısı, güncelliğe yönelmiş, güncellikte varlığınca bir tavır almış.

Kimleri tanımış, kimlere yaklaştırmış... Bütün bir çağın efsânesini barındırıyor belleğinde. Bakışında, konuşmasında sezinliyorsunuz bu yansımaları. Onlar da konuşuyor o konuşurken, onlar da bakıyor... Bir çağla çevrelenmiş oluyorsunuz... Biraz siz de seçilmiş oluyorsunuz.

Ahmet Soysal

Yazar

Istanbul'da muhteşem bir sonbahar. Beyoğlu'nda eylül sonu...
Fotoğraf: Fatih Tıgılı

Sapanca Gölü'nde...
Fotoğraf: Ahmet Şahin

Nezih Uzel uzun yıllar Üsküdar, Fıstıkağacı'nda oturdu.

Annesi İhsan teyze eve girip çıkan mahalleli sayısına bakıp oğlunun politikacı olacağını düşünürdü.

Pek yanılmadı. Nezih'in seçtiği meslekler politikayı aratmayacak kadar kapsamlı, kucaklayıcı.

Nezih, gazetecidir, yazardır, kudümzendir, neyzendir, İstanbul Radyosu'nun otuz yıllık kadrolu müzisyenidir, tarihçidir.

Ama hepsinden öte, Sultantepe Özbekler Tekkesi Şeyhi Necmettin Efendi'nin tedrisinden geçmişliğinden mi nedir, emsalsiz tatta bir gönül ve muhabbet dostudur.

Ve biraz da şeker hastasıdır.

Zaten bu dert de tatsız insanlara tebelleş olmuyor...

Ahmet Tan

İstanbul Milletvekili - Gazeteci

NEZİH UZEL BEY'İ NASIL TANIDIM?

Nezih Beyefendi Ağabeyimizle 50 yılı aşkın bir zamandan bu yana Köprülü ailemizin de özel bir dostu olarak, gönlümüz hiç kınılmadan, bilâfasıla bugünümüze ulaşmanın sevinci içindeyim.

Daha 450.000'lik nüfusu olan güzel İstanbulumuzun 506. Fetih yıldönümünde; İstanbul'un kendine özgü tabiiliği ve tenhaliği içinde, 1959-60 yıllarında, Üsküdar'dan Beykoz'a saatte bir otobüsün çalıştığı, şehir hatları vapurlarıyla Boğaziçi'ne ulaşımın daha yoğun olduğu günlerdi. Göç dalgalarının henüz şehri etkilemeye başladığı fakat doğasının pek bozulmadığı zamanlardı. Yosun kokularının doyulmaz ve nefesimizi açan keskinliği, deniz suyunun cam gibi pırıl pırıl berraklığının yanında, mor salkımların, leylâkların, erguvanların, at kestanelerinin, kirazların çiçeklendiği; manolyaların, akasyaların, ıhlamurların ve onlarca çeşit çeşit bitki, papatya ve lâlelerin bağ ve bahçeler içinde goncalandığı her an, her noktasında, her saniye tılsımlı bir şekilde oluşan efsane Boğaziçi görüntülerinin hafızalarımıza nakşolunmasıyla, Karadeniz'in hırçın dalgalarının yıkana yıkana Tuna nehrinin ve onlarca nehrin suyu ile birleşerek doyumsuz tada ulaşan bizim nehrimiz Boğaziçi'nin Anadoluhisarı'ndaki baba ocağımız olan, ilk Türk yalısı, Köprülü Yalısı'na delikanlılık ve talebelik yıllarındaki Nezih Beyefendi Ağabeyim, o engebeli yolları aşarak Aziz Üsküdar'dan bisikletiyle gelirdi. Genelde Köprülü ailesinin bir mensubu olan; Vakıflar ve sanat tarihçisi Necdet İşli Bey kendisine refakat ederdi. Billur akan çağlayanın kıyısında o gün itibarıyla 301 yıla göğüs geren yorgunluğa, tahribata rağmen aslında dört adet olup, birbirleriyle birleşen yalılar külliyesinden bakiye kalan bu harap fakat onurlu yalı ve divanhanenin durumunu dikkatle tetkik etmek için ziyarete gelirlerdi. Yalıların siyasal tarihini incelerken, altın yaldızlı bezemeler, tezyinatlı kubbeden

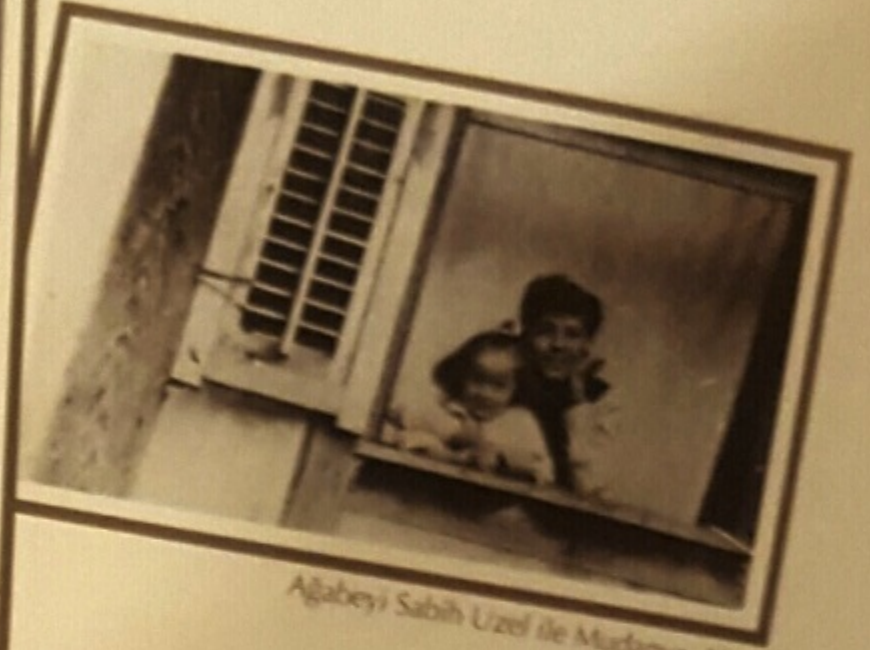
Bursa, 1944

Mudanya, 1942

Annesi İhsan Hanım ile... Mudanya, 1942

Ağabeyi Sabih Uzel ile Mudanya, 1942

denize akseden ışıltıları izlerken dalgaların fısıldayarak çıkardığı musiki ve binanın konumu hakkında büyük bir bilgiye sahip olmalarına karşın yeni bir niteliği daha keşfederlerdi. Tabii sanat tarihçisi kimliğiyle o günden bu yana bu "şaheserin" sağlam kalabilmesi için ben ve kardeşim Ahmedî Cengiz Köprülü Bey'le beraberce yoğun faaliyet göstermişlerdir. Nezih Bey o yıllardan bu yana konunun önemini anlatan onlarca makaleyi gazete ve mecmualarda yazmışlardır.

Şimdi bulunmakta olduğumuz Fatih semtindeki ecdadımızın inşaa ettirdiği ve kendilerinin de medfûn olduğu Köprülü Amcazade Hüseyin Paşa Mevlevî idiler. Kendileri Yenikapı Mevlevihanesi'nde Şeyh Kârî Ahmed Dede'ye intisab etmiş bir "can" olmaları dolayısıyla o külliyyede Nezih Bey'in tertiplelediği Ayin-i Şerif icrasıyla hem onları hem de Hazreti Mevlâna'yı bir daha yad etmiş olmanın hazzına ermiştik. Nezih Beyefendi'nin yıllardan beri yurt içinde ve dışında

tertiplendiği yüzlerce ihtifal ve sema ayini bizleri hep heyecanlandırmış gönülleri aydınlatmıştır.

Galatasaray Lisesi'nden mezun olduktan sonra iktisat tahsil eden Nezih Beyefendi'nin muhamirlik, gazetecilik mesleklerindeki başarıları çok önemlidir.

1965 yılında yine aynı bu içinde bulunduğumuz Nisan sonrası mayıs başlarındaki gibi kiraz, defne, erguvanların çiçeklenerek coştığı; manolyaların, akasyaların tomurcuklandığı; billur gibi akan mavi nehrimizin akış musikisine bülbüllerin içli sesiyle katılarak yankılandığı bir fecr'de, tan yeri kızıla yakın bir şekilde titreyerek ağarmaktaydı.

Ben o sabahın o erken vaktinde denizden gelen ney sesiyle beraber bir ilahinin yalının pencerelerinde yankılandığını duydum. O ahenk

ruhuma almaya başlamıştı. Bahçeden rihma ulaştım. Yalının önünde güzelim bir sandal, sandalın kürekleriyse hiç oynamıyor, adeta öyle sabit duruyordu. Kendi kendime "nasıl bir rüya bu?" diye soruyordum. Bahçe, rihim, denizin üzerindeki tabii kubbede neyin makamı çok ağır fakat neyzenin her üfleyişiyle çıkan ses ruhumu kaplıyor, beraberce okunan ilâhiyle kudümün sesine bülbüller de iştirak ettiklerinde böyle bir ilâhi makam bir serap halinde yansıyor her yana;

- Ney üfleyen can Sayın Niyazi Sayın Beyefendi'ydî
- İlahiyi okuyan kudümzen Sayın Neziî Uzel Beyefendi'ydî
- Onlarla beraber olan üçüncü zat Süheyl Ünver Beyefendi'ydî (Allah rahmet eylesin)

- Kürekte sessizlik içinde duran ise Hisarlı kayıkçı Asım Efendi'ydî. "Ben şimdi o sandalı ve o âni hep hâlâ yaşıyorken, onlardı geçen, fecr vakti o ahenk içinde. Binlerce dem ile Asude Nehir'den" diyor.

Neziî Beyefendi Ağabey'e nice nice sağlıklı yıllar temenni ediyorum efendim.

27 Nisan 2009, Anadoluhisar

Ali Volkan Köprülü
İşadamı

Neziî Uzel'in gençlik yıllarında sık sık ziyaret ettiği Köprülü ailesine ait Amcazade Hüseyin Paşa Yalısı
Fotoğraf: www.plat-gr.com

NEZİH ABİ

Nasıl anlatılır ki, kelimeler yeterli kalmaz, tanımak lazım kendisini; tanıdıkça varır insan onun nasıl bir cevher, ne kadar dolu, ne kadar konularına hakim olduğunu. Konuşurken, dinlerken kendisini; yeni bir şeyler öğrenmek her zaman mümkündür. Çocukluğumdan beridir tanırım kendisini. Genç olduğumuz zamanlarda bizlere bir abi, gereğinde bir baba oldu. Zamanında karmaşanın yaşandığı ülkemizde bizlere bir hoca oldu; bizleri o karmaşanın içinden uzak tutarak olaylara alet olmamamızı sağladı. Ben ve arkadaşlarım bu konuda müteşekkiriz kendisine. O zamanlardan aklımda kalan bir konuyu anlatacağım kısaca: Nezih abinin kitap çevirisi yaptığı zamanlardı. Bizler de aynı zamanda evde sema dersleri meşk etmekteydik; aynı sokakta oturduğumuzdan hergün evine giderdik. O zamanlar kendisinin tuşlu bir daktilosu vardı; onunla çevirileri yazardı, yazarken de bizlere çevirisi biten sayfaları uzatıp; "bakın imla hatası var mı,

bana tekrar okuyun yazıyı" derdi. Düşünürdük, bize bunları niye okutuyor, bizden daha iyi imla kurallarını biliyor, hep kafamızda bir soru işareti oluşurdu. Anladık ki zamanla Nezih abimiz, bu kitapları basıldıktan sonra, "bunlar birer tane alacak ve kütüphanelerine koyacak, belki de hiç okumayacaklar" diye düşünmüş olacak ki, bize bu nüshaları okuturken, çevirdiği kitaplarını da çaktırmadan bizlere tanıtmıştı.

Böylece Nezih abimizin öğreticilik yönünü ve bir çok şeyi bize öğrettiğini daha sonraları anlamış olduk.

Cemalettin Kalmaz

Nezih Uzel'in Semazen Öğrencisi

Babası Muhlis Uzel. İzmir, 1919

İhsan ve Muhlis Uzel. Adana, 1928

Babaannesi Ayşe Uzel. Muğanya, 1942

SEVGİLİ NEZİH

Liseden mezuniyetinin 50. yıl dönümünü sağlık içerisinde kutladığımız bugün için Allah'ıma şükrediyorum ve 58. Dönem Yd. Sb. öğretmenlik sonrası Edremit'te üç aylık askerlik yaptığımız 1964 yılını yaşıyorum. Ve sen elinde fotoğraf makinası, tam teçhizatlı olarak gözümün önüne geliyorsun Kapkara gözlerin ve her zamanki güler yüzün ile.

Bak tam 45 sene geçti. Bu zaman zarfında kardeşliğimizi hiçbir şey etkilemedi. İsmim gibi Nezih ve tertemiz kişiliğinle bu kadar yıl seninle dost olduğum için gurur duyuyorum.

Seninle zaman zaman buluştuk. Kimi zaman TV mevlevi toplantılarında seni kudüm çalarken, kimi zaman yine TV'de mülakat yaparken gördüm. Ve şimdi bu program...

Sen nesen ve kimsin kardeşim?.. Bunu her zaman ben ve diğer askerlik arkadaşlarımız merak etmişizdir. Ama hâlâ öğrenemedik.

Ne olursan ol, kim olursan ol, hayat dolu kişiliğin ile seni çok seviyoruz.

Allah'tan nice uzun yıllar dileğim ile seni hasretle kucaklıyorum.

Sevgi ve Saygılarımla,

Duray Akpınar

Asker Arkadaşı, Edremit 1964

Üsküdar, 1990

TEKKE TERBİYESİYLE NEZİH OLMAK

Sene 1965, altın sarısı saçları, gençliğin verdiği öğrenme sevdasıyla arkasından kurşun atsan yetişmez, hayat enerjisi dolu bir güzel insan tanıdım. Kendisi hasbi olan bu nezih insan, samimi, rıyasız insanlara karşı verici bir dost, birden fazla yüzü olanlara karşı öfke küpü, taşkın, hakikati incitmemek için beklentisiz ve gerekirse bin hatın harcayan anıllık namzedi adam gibi adam. Bu haysiyetli, omurgalı duruşu sebebiyle, eleştirdiği İnönü tarafından amiral gemisi Hürriyet'ten kovdurulup, linç edilmek istenen, benim Nezih ağabeyim, doğru bildiğinin mücadelesini ömür boyu sürdüreceğinin onurlu işaretlerini artık veriyordu. Sonrasında diğergam bir anlayışla ömrünü insana, milli ve manevi değerlere sebil etme iradesini, artık Nezih abi kazanmıştır.

Yazdığı makaleler ve birçok kitabını kuyumcu hassasiyetiyle, yüreğiyle, nakış nakış işleyen bir hakikat arayıcısıdır. Nezih abi hakikati ararken, insana verdiği emeğe ve ömrüne hiç acımaz. Oryantalizmin bu necip millete nelere mal olduğunu tespit edip, abide bir kitabı insanımızın idrakine sunmanın kültür hayatımızdaki hizmetine de paha biçilemez. Bu nezih insan, bal alınacak birçok ulu, edip kişileri tanımış; ilahi lütufdan, kendisinin sevdâ dolu talebiyle, nasipdar olmuştur.

Bela ve musibetlerle, haddeden geçmiş Nezih abi, hayret durağından hayranlığa, teslimiyet menziline tevakkül maverasına, muhabbet bineğinden hiç inmeden, hep kemale olan aşkıyla, nefsiyle derin idrak meşguliyetiyle, hayatının her ânını Rabbimizin bir imtihanı ve lütfu addederek, ifanıyla güzel bir ömrü, emek sarfederek bu günlere getirmiştir.

Sohbetinden tarifsiz keyif aldığım, sevgili Nezih ağabeyi ifadede, kelimeler kılayetsiz kalıyor. Hep ilahi vuslat neşesiyle lebalep dolu, aziz ağabeyime muhabbet ve hürmetlerimle, kalan ömründe hizmetlerine olan gıptam ile, gönlünce, huzur, sağlık ve rıza-i Bâni niyaz ediyorum.

Hazip Şenalp

Avukat, Konya

Beyazıt, 1959

NEZİH UZEL'E DAİR

Bin dokuz yüz altmışlı yıllarda tanıdım Nezih Uzel'i. O zamanlar Belediye Konservatuarı İcra Heyeti Korosu'nun on beş günde bir Pazar günleri verdiği Şan sinemasındaki konserlerde kudümzen olarak bulunuyordu. İcra Heyeti musikimizin klasik formlardaki eserlerini sunuyordu, musiki dostlarına...

Fakat ilgi ve rağbet çok ileri derecelerde değildi. Ve bizlerde de bir karamsarlık hâkimdi. O zamanki icracı ve dinleyiciler bu musikin son temsilcileridir, şeklinde bir düşünce hüküm sürüyordu.

Tasavvuf musikisi denen bir türün varlığı bile bilinmiyordu.

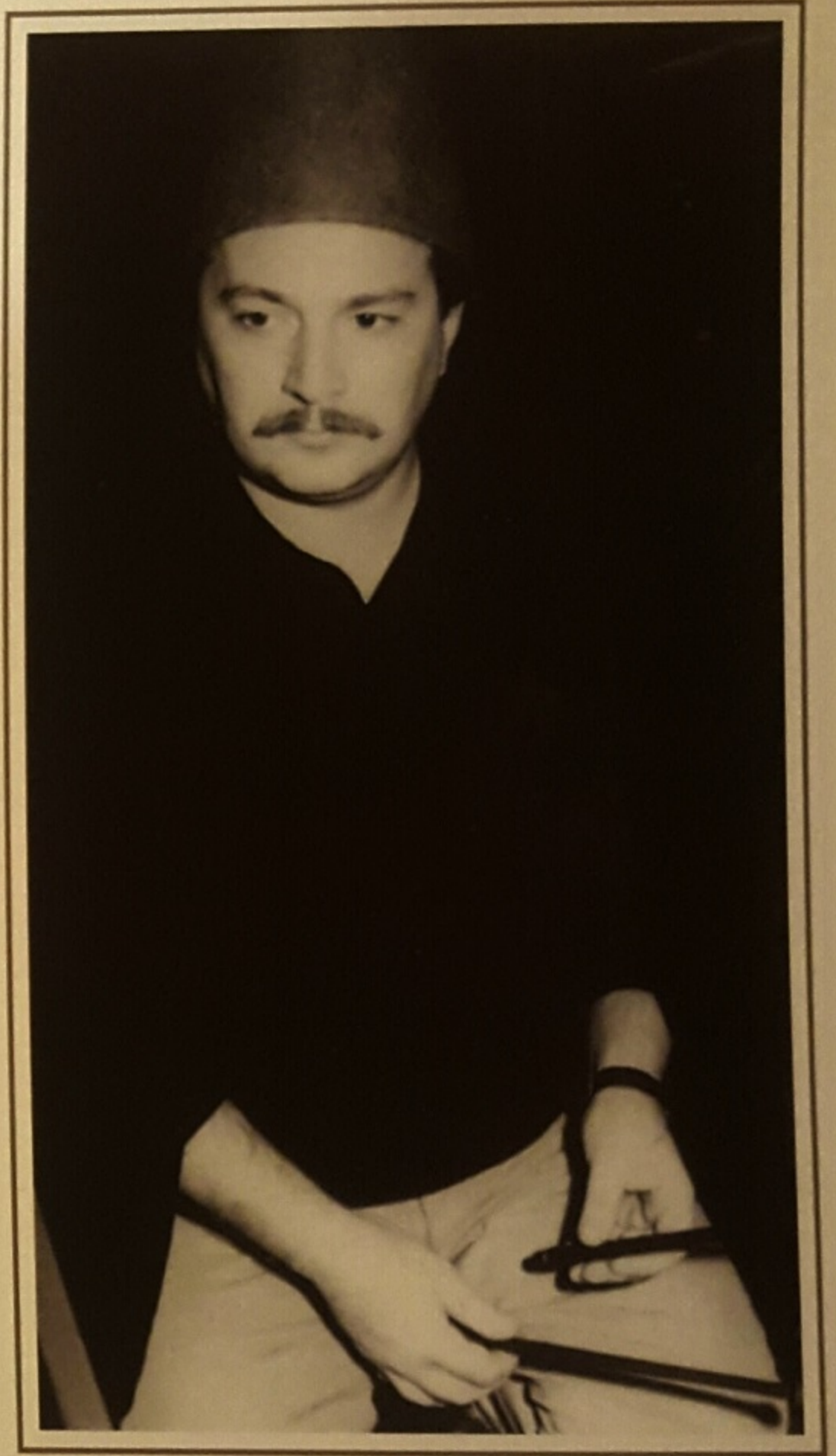
Geniş kitleler arabesk denen bir köksüz müziği dinliyorlardı. Devlete hâkim olan müzik anlayışı ise Batı müziğini koruma altına almaktı. Klasik Türk musikisi zımnen değil açık seçik net bir şekilde yokluğa mahkûm edilmişti.

İşte böyle bir ortamda ilk defa Nezih Uzel özel gayretiyle sahibi olduğu müktesebatını gençlere sundu. İlk defa Milliyetçiler Derneği bünyesinde Vehbi Erdebili'nin de himmet ve hizmetleriyle bir koro kuruldu.

Kûçek derviş Mustafa Efendi'nin Bayati Ayini Şerifini ilk defa ondan tanıdık, öğrendik; sonra Dede Efendi'nin Saba Ayini Şerifi ve Hüseyin Fahrettin Dede'nin Acem Aşiran Ayini Şerifi... Naatlar, Tevşihler, İlahiler ve Nefesler...

Milliyetçiler Derneği'nin korosu değişik mekânlarda konserler verdi. Bu konserler sadece bir kültür olayı olmadı. Yerine göre bir kıvılcım, yerine göre bereketli bir tohum oldu.

Bugün pek çok kamu kuruluşunun, belediye ve vakıfların tasavvuf musikisi koroları var. Takdirle anılan faaliyetlerde bulunuyor, bu korolar.

Şeb-i Arus Töreni. Konya, 1962

Medeniyet mirasımızın kültürünü geleceğe taşıyanlar ve bu musikiye gönül verenlerin şükranla anması gereken bir isimdir, Nezih Uzel. Nezih Uzel hakkında söylenecek, yazılacak çok şey var. Fakat üzüntüyle belirtelim kamuoyunda hak ettiği ilgiyi göremedi. Magazin dünyasının topluma sunduğu yalancı şöhretlerin yanında, gerçek değerler ilgisizliğe mahkum edildi. Bu da toplumun bir ayıbı olmalı... Bin yıllık köklü bir medeniyetin gelecek nesillere tanıtılması hizmet ehli insanların sağlığında takdir edilmesi ile mümkündür.

Son söz: Nezih Uzel bir milli değerdir;
Çünkü unutulmuş bir müzik türünü yeniden ihya etmiştir.

Kendisine sağlıklı, uzun bir ömür diliyorum.

İsmet Elbaşı

Çağaloğlu Milliyetçiler Derneği'nden Arkadaşı

Solda Kani Karaca, Nezih Uzel, sağda kudümzenbaşı Sadeddin Heper, Konya Spor Salonu'nda bir "Şeb-i Arus" sırasında.

"İnsan zıtların tevhididir" sözü insanın yaşadığı tezatları ve nur ve zulm arasındaki kararsız yolculuğunu pek güzel ifade eder.

Bu söz bugünkü Türkiye şartlarına uygulandığında ise Nezih Uzel, ülkemizde yaşanan ve aralarında mücadele eden zıtlıkları şahsında banıştıran nadir insanlardan biridir.

Ellili yılların Galatasaray Lisesi'nden Avrupai bir diplomat namzedi olarak mezun olduğunda, tüm ümidleri, hayalleri yıkarak tekkeci-ilahici oluşu, genç arkadaşlarıyla mülkiye talebesi olmak yerine,

Kudsi Erguner ile Elhamra Salonu'nda, Cenevre, 30 mart 2006

ihtiyar şeyhlerin kolunda asa olması, Fransız edebiyatı okurken, Mevlana ve Yunus Emre ile ilgilenmesi, Batı müziği ile ilgilenen okul arkadaşlarının tersine, alaturka müziğe gönül vermesi, herkes zengin olmaya çalışırken, onun elindeki avucundakini dahi dağıtarak bir başka zenginlik araması, uzun zıtlıklar listesinin sadece birkaç örneğidir.

Nezih Uzel, dergâhta Muammer Efendi'nin okuduğu ilahileri âdetâ içerek ezberlemiş, Şeyh Necmeddin Kangay, Aziz Çınar, Mithat Bahari, Abdalbaki Gölpınarlı, Ali Üsküdarlı, Kudsi Efendi ve Nâfiz Efendi gibi devrin manevi şahsiyetleri ile geçirdiği her ânın kıymetini bilmıştır.

Saadeddin Heper, Münir Nureddin Selçuk, Ulvi Erguner'le musikinin kendisi, Üstad Refi Cevâd Ulunay ile kalem, Süheyl Ünver Hoca'nın yanında tezhib ve nakış, Aktar Mustafa ile ebrû olmuştur.

Velhasıl, Osmanlı İstanbulu'nun tüm sanatlarını en son temsilcilerinden meşk etmiş, tüm tarikatların meşrebini ise yine o tarikatların en son şeyhlerinden zevk edinmiştir.

Asırlar İstanbulu'nun son günlerini dolu dolu yaşamış birisi olan bu Nezih insan, günümüzün kuru kalabalığında kendisini ve kaybettiği ummanı arayan katreler için sanki beton çölünün içinden akıp giden bir nehir gibidir.

Çocukluk yıllarımdan itibaren yoldaşım olan Nezih Bey'le, neredeyse tüm dünyada binlerce konser ve konferanslar verdik. Mevlevî âyinleri organize ettik. Kırk yılı aşkın bir beraberlik sürecine rağmen, bugün dahi kendisinin bilmediğim yönlerini fark ediyorum.

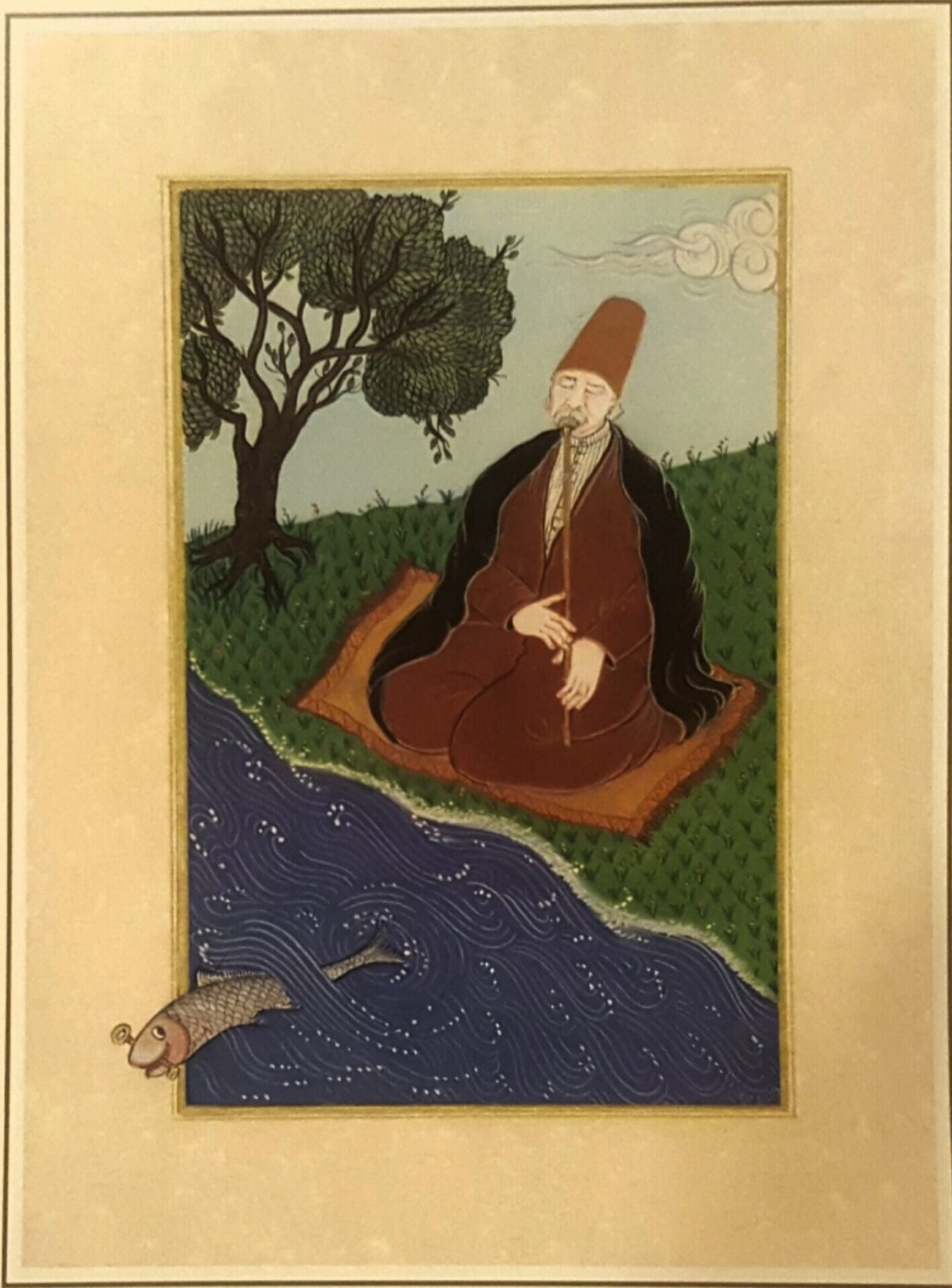
Nezih Uzel keşfedilmesi ve açılması çok zor olan bir hazinedir.

Zîrâ zıtlıklarla kendini muhafaza ettiği gibi, anahtarını da okyanusta bir balığın karnına bırakmıştır.

Bu gizli hazineyi açabilene aşk olsun.

24 Nisan 2009 Paris

Kudsi Erguner
Neyzen

"Nezih Uzel keşfedilmesi ve açılması çok zor olan bir hazinedir. Zîrâ zıtlıklarla kendini muhafaza ettiği gibi, anahtarını da okyanusta bir balığın karnına bırakmıştır." Kudsi Erguner
Minyatür: Ülker Erke, Mayıs 2009

KÜLTÜRÜMÜZÜN TAŞIYICISI NEZİH UZEL

Gazeteci, Yazar, Mütercim, Müzisyen Nezih Uzel, her yazara nasip olamayacak bir üsluba sahipti. Bugün bir gazetede yazmıyor olmasını, Türk edebiyatı için kayıp olarak görüyorum. O, Refik Cevat Ulunay'dan aldığı 'el' ile adeta nesilden şüre geçen köşe yazılarının tadı okuyanların hâlâ damağında...

Nezih Uzel, üstadımız gazetecilik mesleğine foto-muhabir olarak başlamış ve son elli senedir 'gazeteci dikkat'i'ne dokunan her şeyi çekmeye devam etmiştir. Çok düzenle sakladığı arşivinde binlerce siyah - beyaz, renkli ve dijital önemli fotoğraflar meraklı destekçilerin gayreti ile nice sergiye kaynaklık edecektir...

Nezih Uzel, XX. yüzyılın ikinci yarısından bugüne her şeye rağmen yaşamayı başaran Türk tasavvuf - tarikat geleneğinin son temsilcileriyle beraber olmuş ve o 'hizmet' geleneğini yaşatarak bugünlere getirmiştir.

Bildiklerini, gördüklerini, evini ve kütüphanesini hastalığında / sağlığında herkesle paylaşmaya devam etmektedir.

Sabahlara kadar sorduğumuz sorulara cevap vermekten çekinmeyen, bir odasında Bâbü'lî'nin şöhretli yazarlarını ağırlarken diğer odalarında mahallenin gençlerine ney üflemeyi, kudüm vurmaya öğretmeyi kendine iş edinen, onların içindeki kabiliyeti ortaya çıkarmaları için sabır gösteren Nezih Bey'e sağlıklı nice seneler diliyorum...

Mehmet Ali Eren

Gazeteci, Öğretim Görevlisi

Dostum Nezih Uzel'in mümeyyiz vashi 'rind meşrebi' oluşudur...

Bu nedenle O'nu 'Rindlerin Bahçesi'nde 'muhtarlığa' seçerlerse hiç şaymam...

Çok da iyi ederler...

Zira Üstad şimdiden 'rindlerin zahiri 'bahçesinde' 'bahçıvan' sayılır...

Dostum Uzel şarkıdır. Fakat antenleri garbdadır.

Oryantalist Edward Said'i Fransa'da bulup, Fransızca'dan Türkçe'ye ilk aktaran O oldu...

'Bozkırda Ezan Sesleri'ni Türkçe'ye çevirdiği dönemde tüm dünya SSCB'yi 'ölümsüz' sanıyordu...

Sultan Galiyev adını da bu ülkede ilk O yüceltti...

En önemlisine gelince:

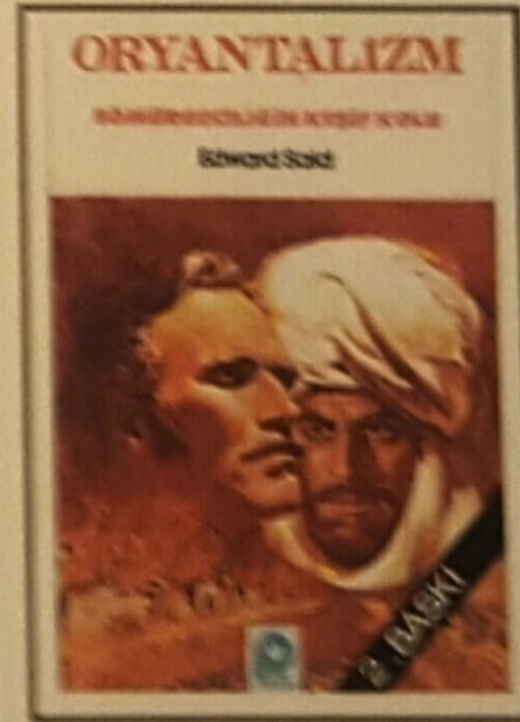
Bah dünyası Mevleviliği biraz da Nezih Uzel'in gayretleriyle tanımadı mı?

Yazı, söz, musiki, kuddüm, nefes, ney, vefâ, mahviyet, latife, semâ, musâhabe, kitâb, risâle, hat, inâyet...

Bir de doktorların uyarılarını kulak ardı etmesel...

Murat Çulcu

Gazeteci-Yazar

Oryantalizm ve Step'de Ezan Sesleri... Nezih Uzel'in Türkçe'ye kazandırdığı iki kitap...

Nezih Bey'le 1960 yılında Mevlana Anma törenlerinde tanıştım.

O tarihlerde; Sadettin Heper, Şakir Çetiner, Kani Karaca ve Nezih Bey kudüm vumuşlardı. Araştırmacı gazeteci ve tasavvuf ehli olması sebebiyle insanlarla çok çabuk diyalog kurar ve sempatik olması dolayısıyla arkadaşlığı çok çabuk tesis ederdi.

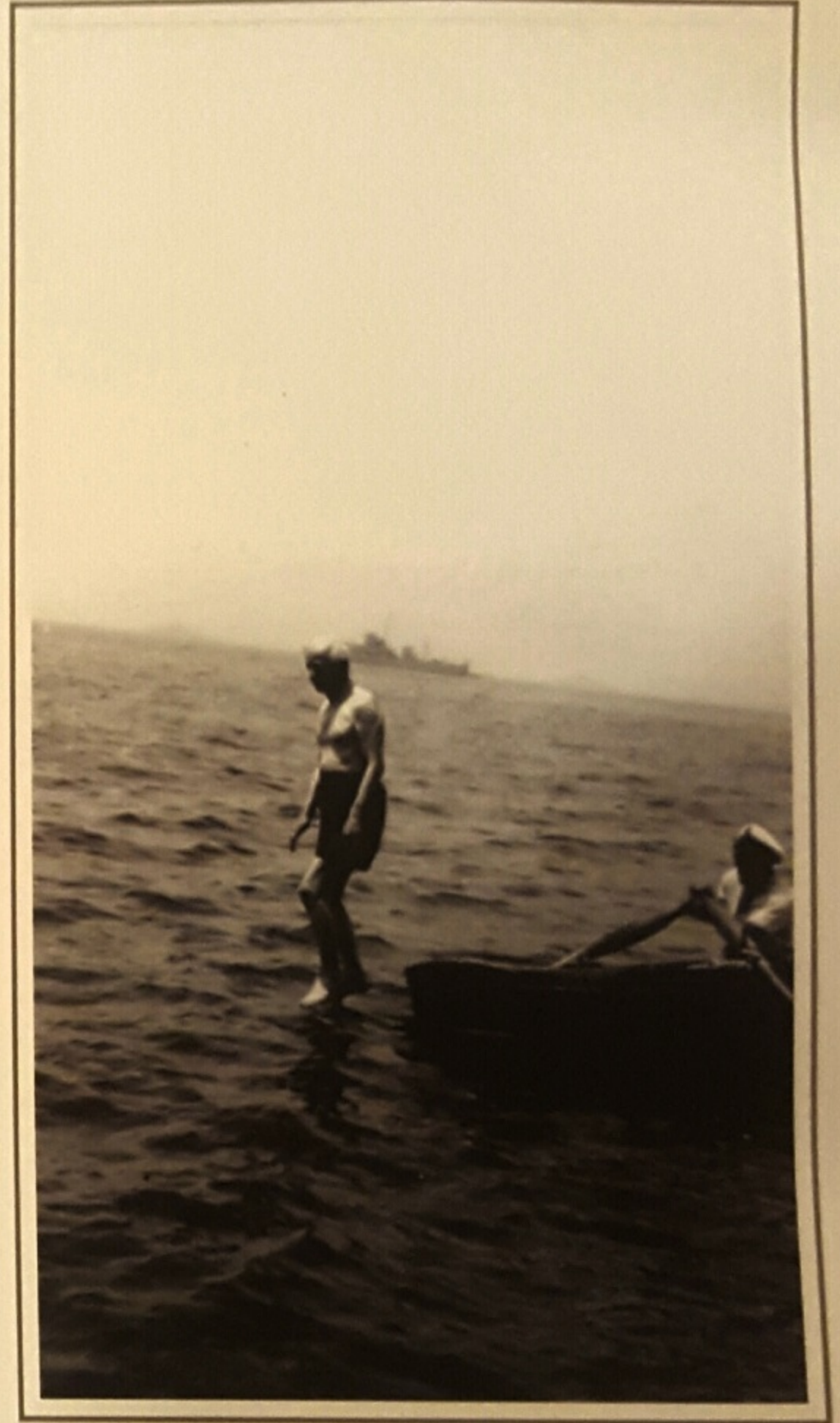
Repertuarında Özbekler Tekkesi'nden kalma ilâhiler çoktur. Ev sohbetlerinde bendirle herkesi mest ederdi. Konyalılar kendisini çok severler. Mevlevi Heyeti (İstanbul) onun sayesinde tanınma ve birleşme noktasına geldi.

1965-66 yılları arasında Hürriyet gazetesi muhabiriyken, Ankara'da CHP toplantısına katılmış, fakat geç katılması dolayısıyla muhabirlerin bulunduğu masada yer bulamamış, bayan delegelerin bulunduğu bir masaya oturarak notlarını tutmuş. Toplantıya katılan bayan delegeler Nezih Bey'in gazeteci olduğunu anlayınca, "İsmet İnönü CHP'lilerin son peygamberidir" demişler. O da bu haberi bu başlık altında hemen gazetesine iletmiş. Ertesi gün Hürriyet'in manşeti "İsmet İnönü CHP'lilerin son peygamberidir" olmuş. Bu haberi gören İnönü'nün o zamana kadar o derece kızdığını hiç kimse görmemiş.

Nezih Bey bunun üzerine en yakın yer Konya olduğu için, buraya gelerek 10 gün kalıp, gazeteden ayrıldı. Konya'da kaldığı 10 günlük süre içinde her gece çok hoş, bendirli, ilâhili günler yaşandı. Kendisiyle, 60'lı yıllardan sonra, çok yurtdışı seyahatler geçirdik ve yüzlerce hatıramız vardır.

Mustafa Holat

Konya Tasavvuf Musıkisi Korosu Postnişini

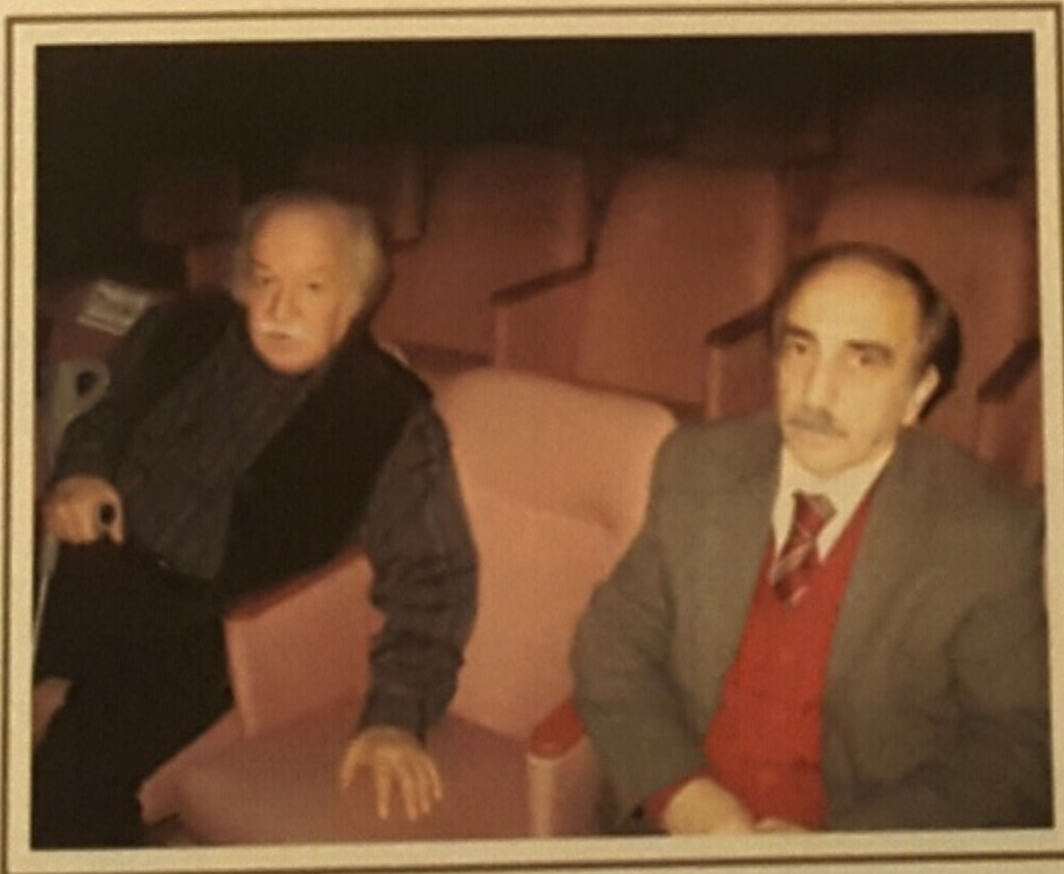
İsmet İnönü, Maltepe-İstanbul, 1961
Fotoğraf: Nezih Uzel

NEZİH UZEL BEYEFENDİ'YE DAİR

Bazı bilgiler, değerler ve akademik kariyerler kitaplardan okumak suretiyle kazanılabilir. Tasavvuf ise sadece yaşamakla öğrenilir. Dervişlik ve şeyhlik yaşanmaksızın tadılır veya kazanılır hal değildir.

Osmanlıdan cumhuriyete geçiş dönemi olarak 1918-1925 fevkalade önemli bir devirdir. Bu devirde olgunluğunu yaşamış, yani genç ve orta yaşta bulunmuş olan kültür ve ilim adamlarımız bize 400 yıllık Osmanlı hayatını intikâl ettirmiş olan duayenlerdir. Hem imparatorluğu, hem de cumhuriyeti yaşamış; tarihi, örf ve adetlerimizi bize intikâl ettirip, geçiş dönemini düzenlemişlerdir. Bu rical günümüzde yok. Çoğu 1945-1975 arasında göçtüler.

Nezih Uzel, bu ricali görmüş, çoğunlukla birlikte yaşamış ve bir kısmının halifesi mertebesini kazanmış bir şahsiyettir. Mektebi Sultanili (Galatasaraylı)dir. Gazetecidir. Müelliftir. Müzisyendir. Arşivisttir. Koleksiyonerdir. Fotoğrafçıdır. Şeyhtir. Bunlar burada hemen sayabildiklerimdir.

Nezih Uzel ve Necdet İşli Altunizade Kültür ve Sanat Merkezi'nde
Fotoğraf: Ali Volkan Köprülü

En önemlisi olanın bitenin farkında olabilmış, görmüş, hissetmiş ve algılamış bir zattır. Nezih Bey'in hayatında çok etkili isimlerin başında meşhur muharrir Refi Cevat Ulunay, Kudümzenbaşı, müzik otoritesi Saadeddin Heper, Özbekler Şeyhi Necmeddin Efendi ve Prof. Dr. Süheyl Ünver Bey gelir. Nezih Bey bu dört geçiş dönemi otoritesinden fevkalade istifade etmiştir. Bu şahıslarla ilgili anılarını yayınlaması mutlaka lazımdır.

Nezih Uzel kanunen yasak olmasına rağmen tasavvufa hizmet etmiş, bu yolda kendisine resmi yoldan tahsil ettirilenin tam tersine, gönül ve akıl yolunda samimiyetle hizmet ifa etmiştir. Bir zikirdeki ses hatalarını, halkanın hangi noktasının hangi anda fire vereceğini, hangi makamın hangi zamanda girilmesi gerektiğini bilebilen tek kişidir. Yani fevkalade bir zakirbaşidir.

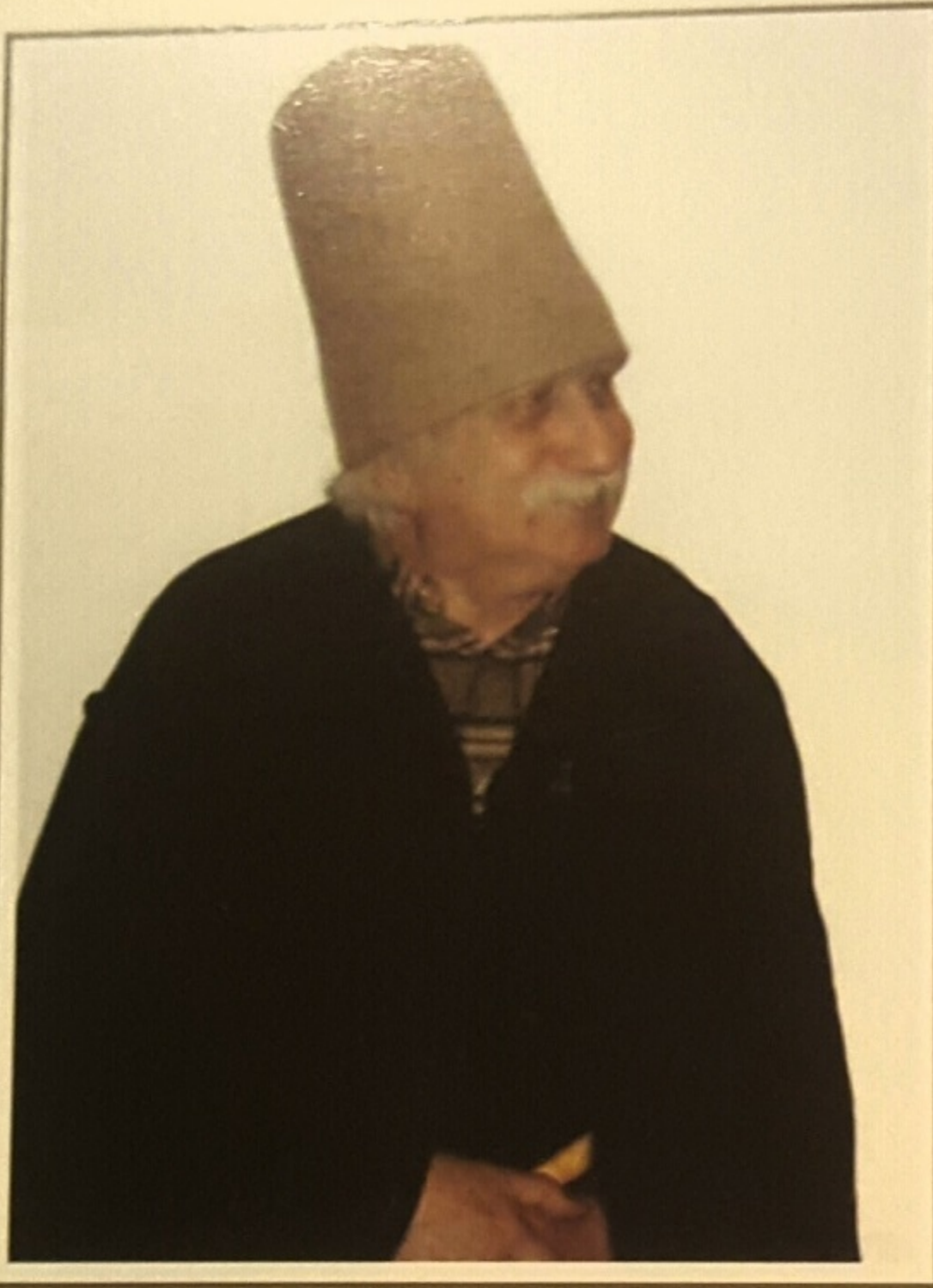
Günümüzde Nezih Uzel'in emsali kalmamıştır. O tektir. Bir insan öldü mü ondan kalacak olan yalnızca eserleridir. Nezih Bey başta CD'leri, yayınladığı kitapları ve mensubu olduğu meydanlardaki etiketi ile zaten daima yaşayacaktır. Bugün Üsküdar'dan uzaklara gitmek mecburiyetinde kalan üstadın tekrar Dersaadet'e avdeti elzemdir.

Gönüller onun Üsküdar'da yeniden inşa edilmiş bulunan Sandıkçı Dergâhı'na yerleştirilmesini beklemektedir. Galatasaray Lisesi'nde müdürü olan merhum, vakıf mütevellisi ve şehzadesi Muhittin Sandıkçıoğlu Bey'in de böylelikle ruhu şad olacak ve Üsküdar'da ikâmet eden sofıyyenin de ilâhi dinleyebileceği bir mekân kazanılmış olacaktır.

Gelecekte birçok üstat gelir, dervişler de yetişir. Amma bir Nezih Uzel yetiştirmek artık mümkün değil. Çünkü yukarıda adları ve devri belirtilen Osmanlı ricali artık yok ve Devleti Aliyye'nin geri gelmesi veya yeniden tesisi de mümkün değil. Bu bakımdan:

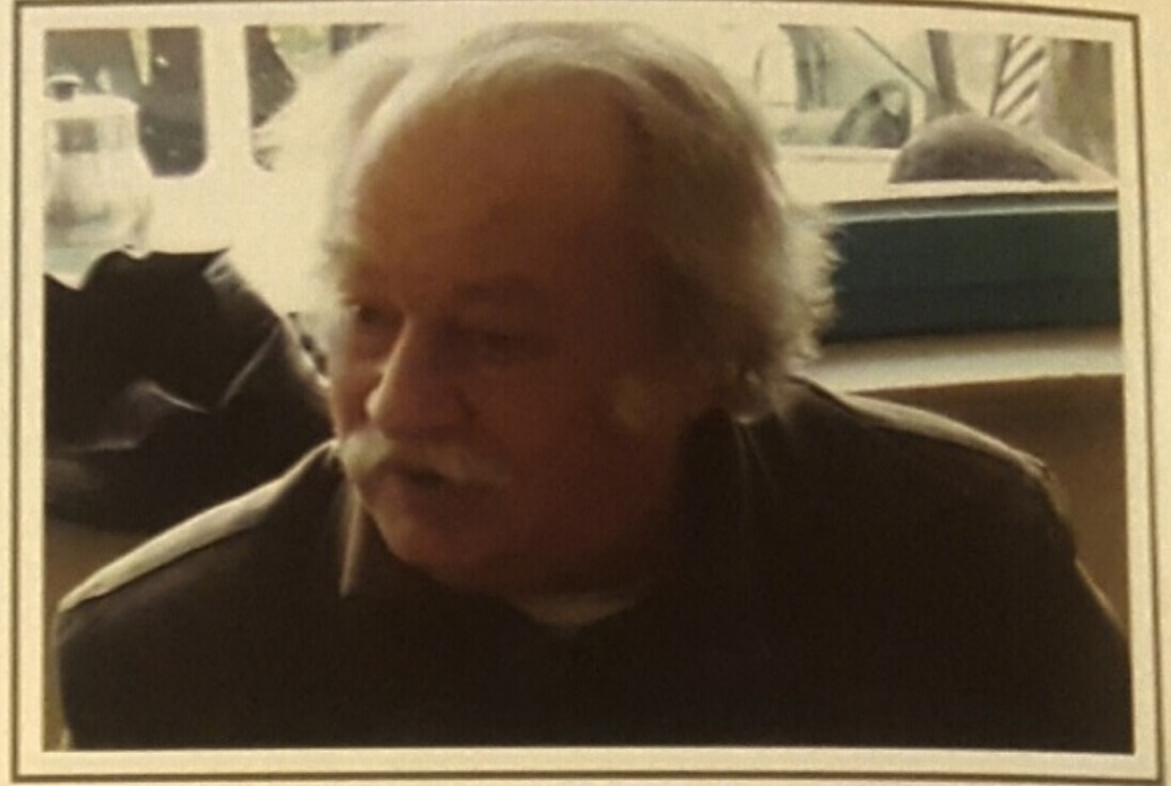
*Nezih bey bir gönül eri.
Var mı kıymet bileni?*

Necdet İşli
Tarihçi

Neyzen Niyazi Sayın

Nezih Uzel'in bir ömür boyu süren çabasına adanmış bu kısa ithaf yazısı, beni zamanda bir yolculuğa çıkarıp 1984 yılına, Yunanistan'dan yollara düşüp bu şehre, İstanbul'a ayak bastığım günlere götürüyor ve bu şehirde, iki yüzyıl arasında, 20. ve 21. yüzyıllar arasında çalkalanan sert sulara dalgalanan kendi arayışına dair düşüncelere sevk ediyor. 1985'te kurduğum, Yunanistan'da etkisi hâlâ süren bir kültürel açılmayı yankılayan Bosphorus grubunun müzikal ifadesini ve ruhunu üç kişi derinden etkilemişti: Bunlar, ney hocam Niyazi Sayın, bir süre Bosphorus'un liderliğini yürüten İhsan Özgen ve Nezih Uzel'di.

1984 kışında, "dikte edilmiş" bir savaş olan İran – Irak savaşı şiddetle doruk noktasında ilerliyordu. Akla hayale gelmez insanlık dışı hikâyeler "medenî" dünyaya ulaşıyordu ve İstanbul sokaklarını zorunlu askerlikten, bedenleri yiyip yutan savaştan kaçan genç mülteciler kaplıyordu. Buraya Türk müziği üzerine çalışmak için gelmiştim ve kiralık bir yer bakınıyordum. O sıralarda, o talihsiz genç insanlarla yan yana, onların tereddütlerine, kederlerine, acılarına tanıklık ederek Laleli'nin viran otellerinde barınıyordum. Araştırmalarım beni İstanbul'un müzik âlemine adım atmakta iyi bir kılavuz olabileceği söylenen Nezih Uzel'in evine götürdü.

Uzel'in evi, benim için adeta huzurlu bir liman gibiydi. Burası Sema'yı, bu Mevlevî âyininin ahengini ve ilâhîlerini öğrenmek isteyen genç insanlarla dolup taşardı hep. Burada kardeşlik, dostluk ve dayanışma vardı: Nezih'in meşhur Özbek pilavını hep beraber paylaşırdık havada bir sessizlik asılı dururdu. Sonra insanın ruhuna şifa veren müzik ve gazeller... Ama hepsinin ötesinde burada dua vardı. Hakiki, yürekten gelen ve ketlenmemiş, zincirlere koşulmamış dua. Bazen, bu modern dünyayı reddediyor olsalar da manastırların varlığında ısrar ettiği için kendi ülkemin ne kadar şanslı olduğunu düşünmekten kendimi alamıyordum. Onların ayakta kalabilmesi mümkün mü acaba?

En unutulmaz hatıram, Nezih'in bu saçma savaşın sona ermesi için, kayıp askerlerin ve acılar içinde yersiz yurtsuz bırakılan milyonların ruhu için Türkçe söylediği duaydı. Nezih'in duasını Ömer Erdoğan'ın ney taksimi izledi. Onları dinlerken gözyaşlarına boğuldum ve bir anda farkına vardım ki, aslında hepimiz dualarımızı aynı Allah'a, Sevginin, Adaletin ve Merhametin Tanrısına ediyorduk.

O an orada sadece üçümüz vardık; ben henüz hiç Türkçe konuşamıyordum. Ama yine de o duanın her kelimesini anlayabiliyordum. Belki de kuş dili dedikleri böyle bir şeydir.

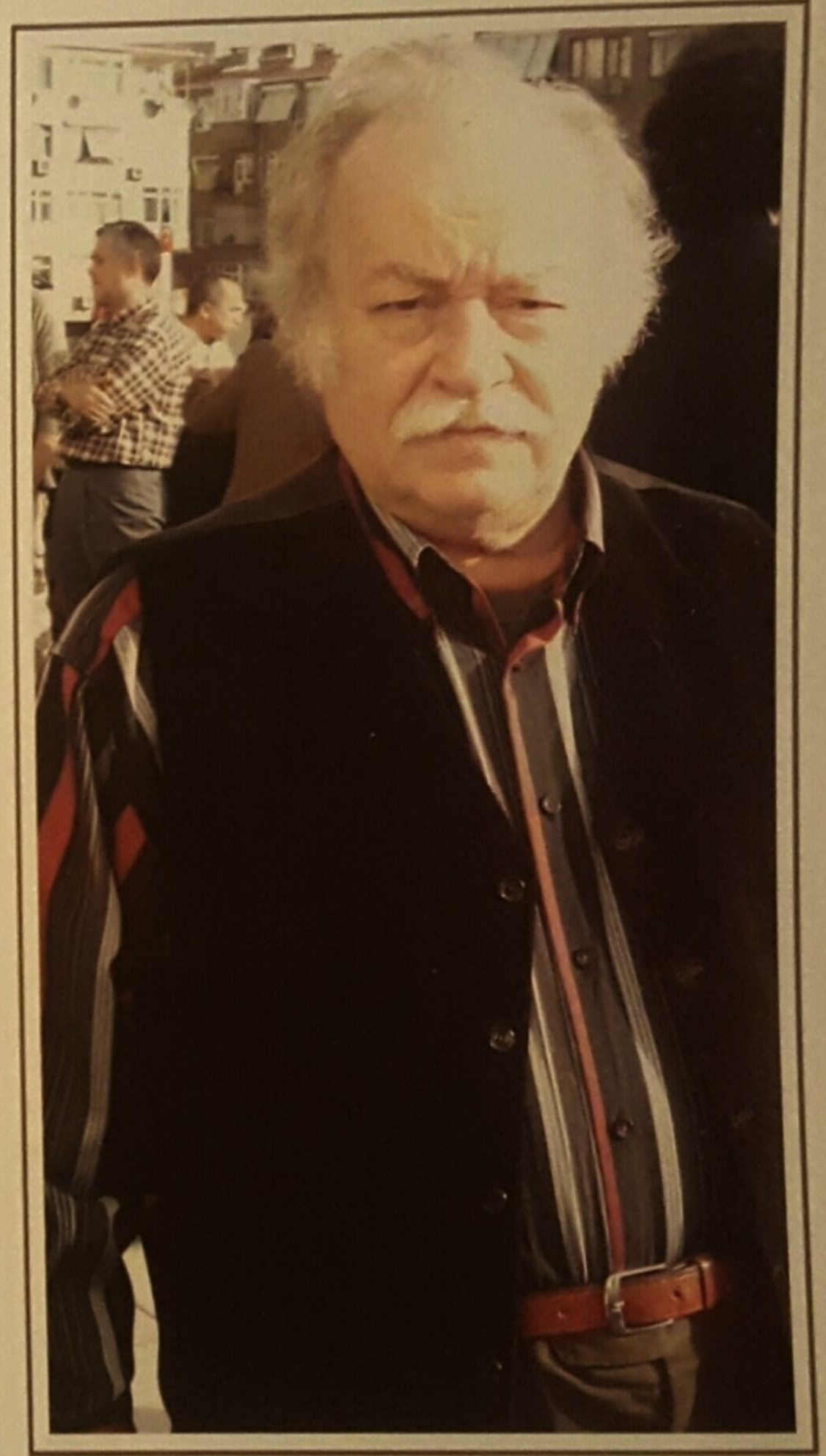
Bu zamanlar, dervişler için zor zamanlar. Dünya, paramparça edilmiş bir aynaya benziyor. Bu ayna, sonsuz sayıda baştan çıkarıcı illüzyonlar seriyor önümüze. Ve bu dünya, kendi çöplüğünde boğulmaya mahkûm gibi görünüyor. Ormanlar yok oluyor ve o mübarek asırlık ağaçlar gazete üretmek adına birer birer kesiliyor.

Bu dünyanın kefaretinin ancak "Ruh"un ışığıyla mümkün olduğunu düşünerek, kendini bu dünyanın karanlığına bir parça maneviyat ışığı düşülmeye vakfetmiş insanlar da var. Mevlevilerin Sema âyininin mânâsı da budur, Nezih'in ömrünün mihrakında da bu vardır. Vaktiyle birisi şöyle bir şey söylemişti: "Koruyacağı bir mirası ve geçmişi olmayan kişi yaşamıyordur, ancak varoluyordur."

Heybeliada, Nisan 2009

Nikiforos Metaxas

Müzikolog

Beşiktaş, 2007

Sevgili Nezih Uzel... Onu anlatmaya başlarken zorlanacağımı, kelimelere, sayfalara sığdıramayacağımı biliyorum. Yine de...

Resimlerini çektiği ilk bebek ben miydim bilmiyorum ama ben yeni doğduğumda, babam Nejat Tezcan ile hastaneye gelip, ilk fotoğraflarını çeken kişi olduğunu biliyorum. O yüzden Nezih Bey'le geçmişimiz dünyaya gözlerimi açtığım güne dayanır diyebilirim rahatlıkla... Yıllar sonra, oğlum Atasagun doğduğunda hastaneye gelip onun da ilk fotoğraflarını çekecekti...

Sevgili babaannem Hatice Hanım, Nezih Bey'in annesi Hacer İhsan Hanım ile hem komşu hem de iyi arkadaştı; dostlukları oğullarının arkadaşlığı ile daha da pekişmişti sanırım; babaannem elimden tutar, sık sık İhsan Hanım'ların evine götürürdü beni, ilk ev gezmelerim...

Aramızda herhangi bir akrabalık yoktur, belki de bu yüzden yıpranmadı dostluğumuz, yıllarca en saf haliyle kaldı ve halen de sevgi ve saygıyla sürmekte...

Üsküdar, 1959

Tüm kitaplarını okudum, hemen hemen tüm makalelerini, tüm albümlerini dinledim, pek çok konserine gittim ve konferansına katıldım ama Nezih Bey'e hâlâ doyamadım ve asla onun enerjisine yetişemedim, sürekli kendini yenileyen ve beni şaşırtan enerjisi var. Yaşına, hastalıklarına aldırmadan bildiği yolda ilerliyor, maşallah... Yanında olup, anlattıklarını dinlemekten haz aldığım, maneviyatımı güçlendiren kişidir Nezih Uzel; bu yüzden onunla beraberken zamanın nasıl da çabuk geçtiğini hep sonradan fark ederiz.

O kadar çok anı, o kadar çok görüntü var ki gözümün önünde... Ne kadar zoruş kâğıda dökmek! Şimdi o onlarca kitabı ne zorluklarla ortaya çıkardığını, neden günler, geceler boyu evine kapandığını çok daha iyi anlıyorum.

Pek çok yaz tatilimizi beraber geçirdik: Büyükada, Heybeliada, Sedef Adası, Kerpe... O hep elinde fotoğraf makinesi, her ânımızı kareledi. Sedef Adası'nda denizden çıkarıp, sacda pişirdiğimiz midyelerin incilerini hala saklarım. Bir şeyler toplama, yıllarca saklama alışkanlığının bende ve kardeşimde olmasına şaşmamak gerek, hem Nezih Bey hem de babam gibi biriyle yaşamamanın neticesi bunlar. Belki de bu yüzden arşivci, kütüphaneci olmayı tercih ettim. İstanbul Valiliği Kütüphanesini düzenlerken ziyaretime gelen Nezih Bey'e "Tüm Osmanlıca kaynakları, yıllar önce bir kamyonu yükleyip Se-Ka'ya göndermişler, geç kaldım, engel olamadım " dediğimde gözlerinin yuvalarından fırlayacakmış gibi açıldığını, içinin cız ettiğini hissettiğimi bugün gibi hatırlarım.

Geçmişini sever Nezih Bey, sadece bir zamanlar Antika dergisinin yayın yönetmenliğini yaptığı için veya kafamızdaki sorulara alternatif cevaplar getirmek için değil, zihnimizde yeni soru işaretleri oluşturmak için tarihi getirir karşımıza yazılarında sık sık...

Dünyaca ünlü müzik eleştirmenlerinin ve otoritelerinin bile sayfalar dolusu yorumlar yaptığı albümleri hakkında bir şeyler söylemek bana düşmez sanırım. Ama her daim, onu dinlediğimde yüreğimdeki sıkıntıları attığımı, hafiflediğimi ve bambaşka boyutlara yelken açtığımı inkar edemem.

Yıllar önce buraya Sapanca'ya yerleşti Nezih Bey ama belli ki akıllı, fikri, yüreği ve bir ayağı halen İstanbul'da...

Her an, her saniye düşünceleri, dünyanın herhangi bir yerinde ve herhangi bir zaman diliminde olabilen bu yegâne insanın hayatında

"Saba" olarak yer alabildim mi bilemiyorum. O kadar evrenseldir ki... Onun yanımdayken benimle bir kaç tatlı zamanı paylaştığını biliyorum ama ben onu her zaman bütün âlemle paylaştım. Çünkü bana kesilmiş bir ağacın sesiyle seslendi kimi zaman, kimi zaman bir Hacıvat-Karagöz perdesinden, kimi zaman da yüz yaşını aşmış bir taş parçasından dinledim onu. Bendirinin "Düm" ünde yok oldum "Tek"inde yeniden buldum kendimi... ve şükrettim...

Hayata bambaşka bir gözle bakmamı sağlayıp, kendimi iyi hissettirdiği için, vicdanımın sesini dinlememi sağladığı için, o bitmez tükenmez öğretme, bildiklerini paylaşma, aktarma isteği için, son kitabını yazarken kendini ihmal edip bir ayağını kaybetme fedakârlığını göze aldığı için, hayat mücadelesine düşüp onunla gerektiği kadar ilgilenemememe rağmen bana karşı hep sabırlı ve sonsuz hoşgörülü davrandığı için hep kendimi borçlu hissediyorum O'na karşı...

Bence O'nu tanıyan her birimiz borçluyuz Nezih Uzel'e... Kim bilir belki de henüz aramızda iken, bizlerle beraber nefes alıp veriyor ve hâlâ gözlerimizin içine bakıyorken, yıllardır gözü gibi baktığı, koruduğu, sakladığı, oradan oraya taşıdığı arşivine kalıcı bir yuva bulmak, O'nun da isteğine ve adına yakışır bir Vakıf kurmak bu borcumuzu ödememizin bir yoludur. Bu konuda bir adım atılırsa, gönüllü olarak, zamanımı, emeğimi ve tüm imkânlarımı seve seve paylaşmaya hazırım.

Mevlam gönlünün nurunu, güzel aklını sana bağışlasın, seni de bizlere sevgili Nezih Uzel...

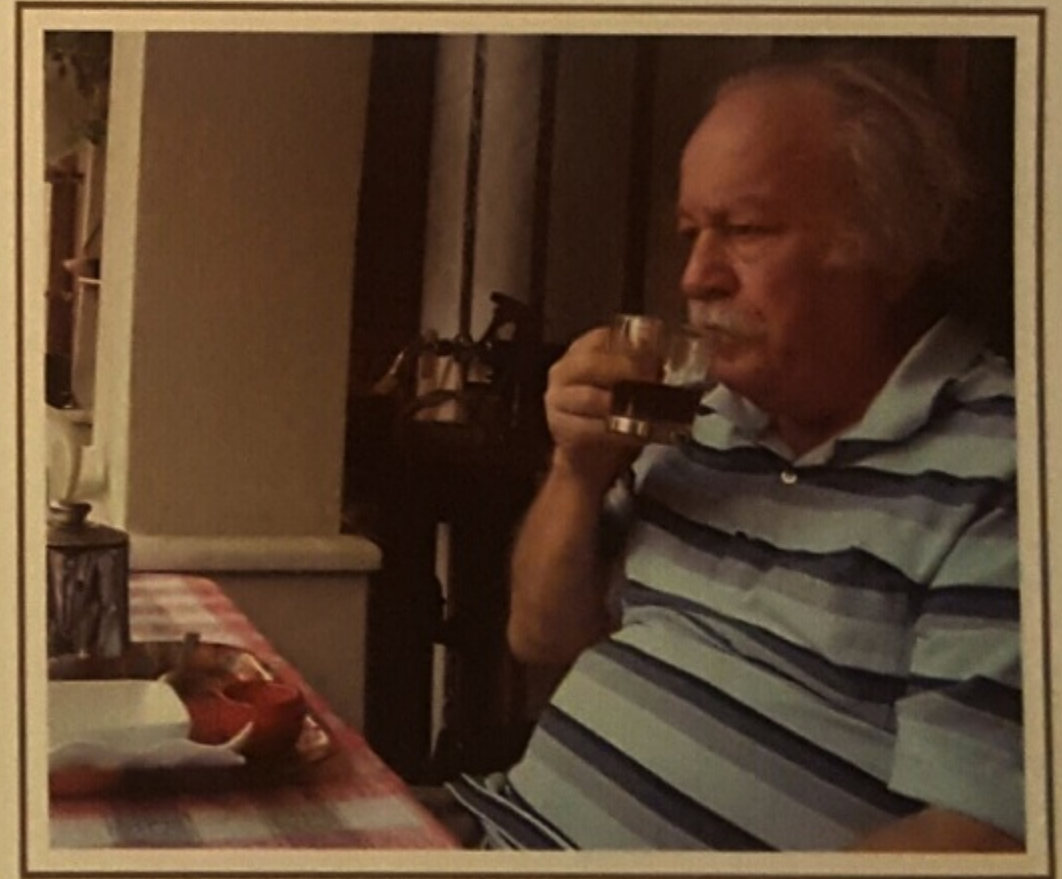
Daha nice yılları, sağlıklı birlikte geçirelim...

Saba Tezcan

Sapanca İlçe Kütüphanesi Uzmanı

Sapanca Gölü'nde Hattat Hakikat Feller ile birlikte....

Sapanca'daki evinde çay keyfi...

Bendir, onun elinde gerçek âhengini bulan bir enstrümandır.

Nezih Uzel ile Ergunerleri birleştiren en önemli mekan: Üsküdar Özbekler Tekkesi
Fotoğraf: www.uskudarim.com

NEZİH UZEL'E DÂİR...

Sene 1959 , Neyzen Ulvi Erguner, iki yıllığına görevli gittiği Kore'den binbaşı rütbesiyle vatana dönüyor. Babamın oradan getirdiği hediyelerimizin arasında, bir hediye daha vardı. Bu, "Nezih" ağabeyimize aldığı fotoğraf makinasıydı.

Nezih Uzel, sanırım bu makine ile gazeteciliğe başladı ve onda ustalaştı. Çektiği resimler ve yazılarıyla tanındı. Dünya, Tercüman gibi gazetelerde çalıştı, yazılar yazdı. Yazıları, genelde güncel olaylar-yorumlar, musiki ve tarih ağırlıktaydı. Nezih Uzel ile Ergunerleri birleştiren en önemli mekan "Üsküdar"daki Özbekler Tekkesidir. Şeyh Necmeddin Efendi'nin manevi evladı; "Sarı" diye seslendiği, Galatasaray Lisesi mezunu Nezih; hocası Ulvi Erguner'i ve diğer üstadları, cumartesi, pazar akşamları heyecanla bekler; araştırmacı, manevi ve musikişinas halleriyle, onlardan feyz almaya çalışırdı. Nezih Uzel, musikiyi işte burada ve bu gibi İstanbul meclislerinde öğrendi. Abdülbaki Gölpınarlı'dan istifade etti, üstadın hizmetinde bulundu. Hafız Cevdet Soydanses gibi hafızların yanında, devirlerinin birer abidesi olan sanatkarların adeta resmigeçit yaptığı bu mekanlarda; zeki-dikkatli takipleriyle gelişen musiki öğrenimi; Derviş Muammer'in vurduğu ve ona öğrettiği "Bendir" ile âhenklenip, coşuyordu. Kudümzenbaşı Sadeddin Heper'den "Kudûm-ü Şerif'i" de öğrenip devrinin kudümzen ve bendirzenleri arasında yer aldı. Sesindeki ve okuyuşundaki heyecan, zevk-neşe, onun icrasında ön plana çıkıyordu.

Bendir, onun elinde gerçek âhengini bulan bir enstrümandı. Maalesef, günümüzde bendir, onun ifadesiyle, genelde "belden aşağıda tutularak" icra ediliyor. Buna dikkat edilmiyor ve hatta bazıları bacaklarının arasına alıp çalışıyorlar. Bu konuya onun da çok tepki gösterdiğini bilirim. Neyzen Ulvi Erguner ile, Neyzen Aka Gündüz Kutbay, Kani Karaca, Cevdet Soydanses ile manevileşen nağmeler, bendirinin darplarıyla birleşiyor ve meclistikleri çok etkiliyordu. Ney de üflüyordu. Bendir vurarak söylediği ilahilerin yanında;

Mevlevi ayinlerinden, konserlerden, seyahatlerden oluşan fotoğraflarımız, ses kayıtlarımız arşivimde bulunmaktadır. Gazeteci, Bendirzen, Tarihçi, yazar Nezih Uzel'in her sahadaki tarzı-tavrı-misyonu farklıdır. Birbirinden ayrı olarak görev aldığı bu alanlardaki heyecanı hep aynı ölçüdedir. Onunla, Özbekler Tekkesi ve Üsküdar'daki evinin dışında, 1973 yılında İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'ndaki "Bestenigâr Ayini"nin icrasında beraber olduk. Sonra, TRT'de ve özellikle yurt içi ve dışında sayısız konserler, Mevlevi ayinlerini gerçekleştirdik. 1987 Konya ve Kütahya İhtifalleri, Galata ve Üsküdar Mevlevihanelerindeki sayısız törenlerimiz, icraları, katılanları ve icrakârları ile Mevlevilik ve musiki tarihimize geçmiştir. Beraber yaptığımız, "İlahiler" (Kent Müzik) adlı albüm ve Saba, Beyati, Pencgah, İsfahan, Acemaşiran Mevlevi Ayinlerinin kaset ve CD'leri; diğerleri gibi, yılların geride bıraktığı önemli eserler ve hatıralardır.

Yıllar geçti, şimdi çok sevdiği Sapanca'da günlerini geçiriyor. Ancak, eminim ki ; O da eski günlerden hatırladıkları ile yaşıyor. Gazeteci meslektaşı Ali Yörük'ün vefatı üzerine, Paris'te 1977 Haziran'ında

kaleme aldığı yazısında şu sözleri yer alıyordu: "Kime gözümüzü çevirdiysek şaşırarak kaldık. Ölüler diri, diriler ölü çıktı. Şu yaşadığımız dünyada neye inandık, biz de bilmiyoruz. Bir an ki varız, bir an geliyor yok oluyoruz; kimleri gönderdik bilir misin... Hepsi gitti, orada toplandı. Önce, Nafiz Amca, sonra Yusuf Baba, arkadan Kutsi Efendi, nihayet Necmeddin ve en sonunda Tufan... Şimdi de Ali Yörük... Sen de git tamamlansın. En sonunda kapıyı kapar ben de gelirim."

Hey gidi Nezih Uzel hey! Kimler kimler gitti... Ulvi Erguner, Sadeddin Heper, Abdülbaki Gölpınarlı, Aka Gündüz Kutbay, Kani Karacalar da dahil oldu onlara...

Bütün muhteşem değerler, en istifade edilecek zamanlarında göçtüler.

Nezih ağabeye daha nice sağlıklı ve huzurlu ömürler dilerim...

Doç. Dr. Süleyman Erguner
Neyzen

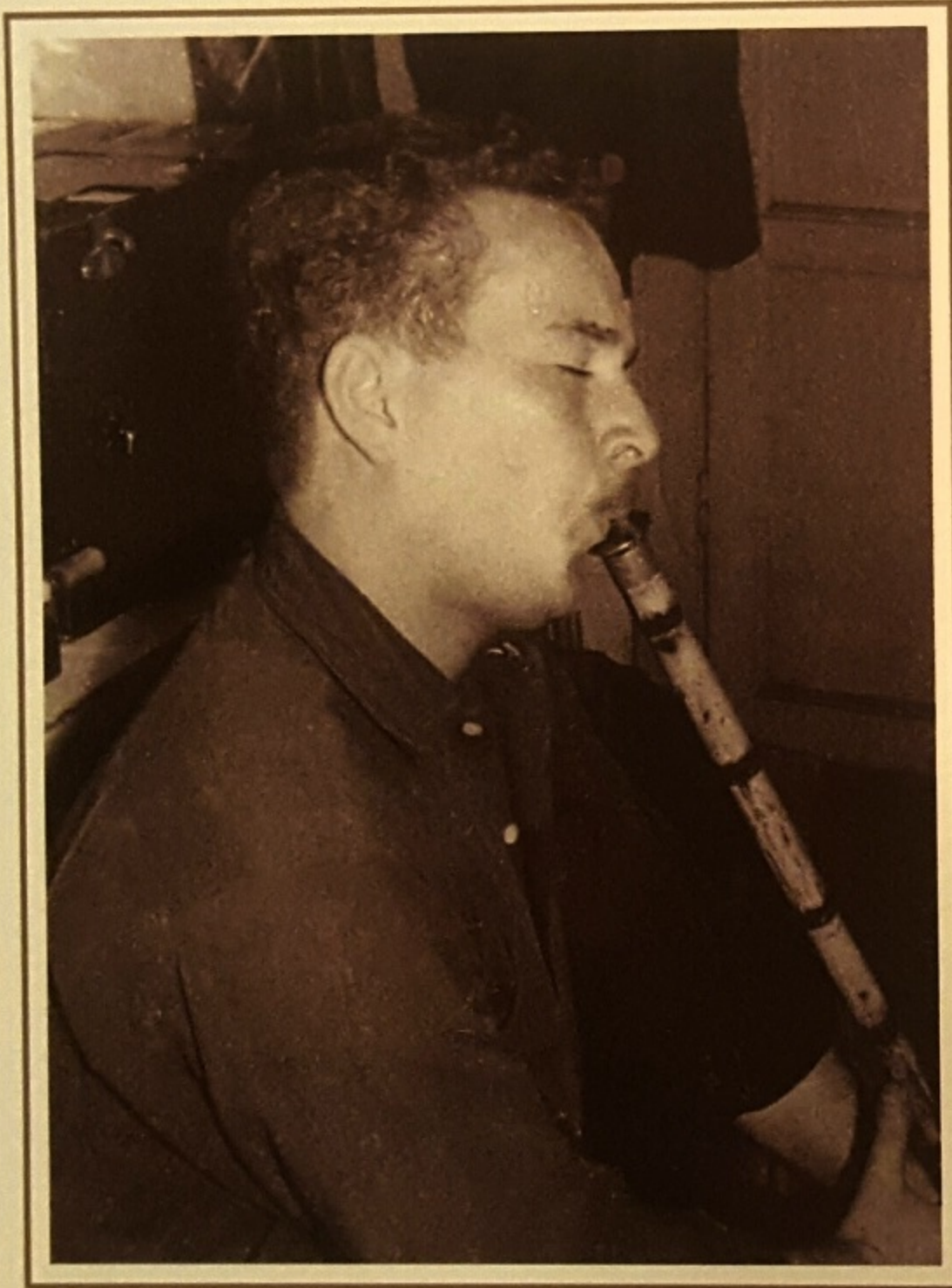
Üst Soldan Sağa: Cevdet Çolpan, Güzin Duran, Rauf Tuncay, Feyhaman Duran
Alt Soldan Sağa: Ahmet Yakuboğlu, Nezih Uzel. Anadolu Hisarı, 1961

Postnişin Mithat Bahari Beytur ve Kütahyalı dervişler. Konya, 1960
Fotoğraf: Nezih Uzel

Mahallenin aydınlık güneşiydi Nezih Abi. Bir mahallenin zenginliği ve şansı orada yaşayan aydınlarıdır.

Bizler yaramaz çocuklarıydık mahallenin ve top oynarken rahatsız ettiğimiz evdeki Ağabey, bizi başka sokağa göndermektense davet edip "Semazen olur musun" diye sormuştu. Belki futbolcu olmadık ama futbol topuyla dövdüğümüz o kapı dünyaya açılan yol oldu bizim için. Orada öğrendik Derviş olmanın anlamını... Meşki,

Üsküdar, 1967

meczippluğunu aşkın... O aşk ki balığın suya olan aşkıdır... Sema'yı, Bendir ve Ney üflemesini, Niyaz durmayı ve güzel musikinin ruha etkisini... Çok dersler aldık ve henüz bardağımız tam dolmadı...

Yaramaz çocuklarıydık mahallenin ve o evde öğrendik un çorbası yapmasını, tahta kaşık ile kaşıklamanın keyfini. Bulaşık yıkamasını da... "Oğlum" derdi " muhtemelen sürekli bulaşık yıkamayacaksınız ama temiz kap nasıl olur veya nasıl temiz tutulur, bilmen gerekir". Meğer ne büyük ders almışız... Yaramazlığı abartıp çorba kasesini ters çevirdiğimiz de oldu... Ama çocukluğumuza verip affeden de o idi mürşitcesine...

Bir Semazen olmanın aslında nasıl zor olduğunu anlamıştık, "kan denizlerinde yürüyeceksin eteklerine kan lekesi bulaşmadan" derken. Ne zor şeymiş hakikaten kendini ayrı tutmak eğriden ve yanlıştan...

Cumartesi meşkləri bir okuldu bizim için.

Ne büyük nimetmiş Gölpınarlı'yı, Ulunay'ı, Münir'i, Aka Gündüz'ü dinlemek yaşanmışlıklarından.

Ve Cevdet Amcayı (Soydances), Kudsi Ağabeyi (Erguner), Yusuf Ağabeyi (Gebzeli) dinlemek ne büyük mutlulukmuş onun evinde...

Bir misyon yükledi aslında omuzlarımıza. Elden alınıp ele verilen bir misyon. Geçmişten alınıp geleceğe taşınan...

İşte başarı bu ki sokakta top koşturan çocuklara bu misyonu yüklenmenin bilincini vermek...

Sen çok yaşa Nezih Abi...

Selam ve Sevgilerimle...

Şahin Naci Şair

Nezih Uzel'in Semazen Öğrencisi

Nezih Uzel'i ne zaman tanıdığımı pek anımsamıyorum. Bir gazeteci olduğunu biliyordum ama tanıımıyordum. Müzisyen olduğunu ise hiç bilmiyordum. Sanırım 1970'li yılların başıydı, Nezih Uzel ile Kudsi Erguner'in Fransa'da bir plak çıkardıklarını duydum. Buradaki müzisyen ile gazeteci olanın aynı kişiler olduğunu ise hiç aklımdan geçirmedim. O yıllarda dış ülkelerde çıkmış plakları elde etmek pek kolay değildi. Beyoğlu Tünel'deki Lale Plak'a bir uğradığımda, şimdi sevgi ve rahmetle andığım Lale Plak'ın sahibi İbrahim Atala Bey'e bu plağı getirtip getiremeyeceğini sordum. Plak on gün sonra elimdeydi. Çok heyecanlanmışım, hem iki Türkiyeli müzisyenin

bir yabancı ülkede plak yapma başarılarından hem de bu plağı sahip olmaktan... Eve gelip plağı pikaba yerleştirdim. Ruhumu dolduruveren bir ses yayıldı odaya. Birden dost oluvermişim onlarla.

Böyle tanıdım Nezih Uzel'i, hiç görmeden...

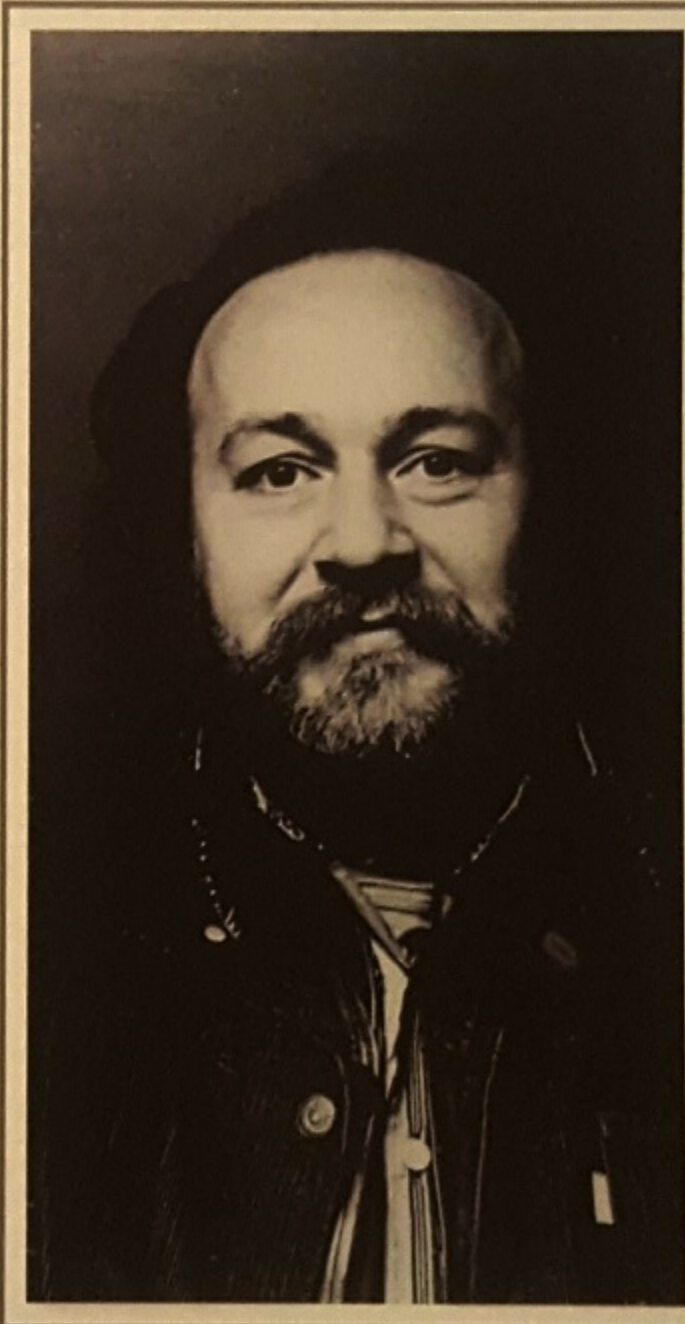
Sonrası ise uzun yıllar süren bir dostluk...

Turhan Günay

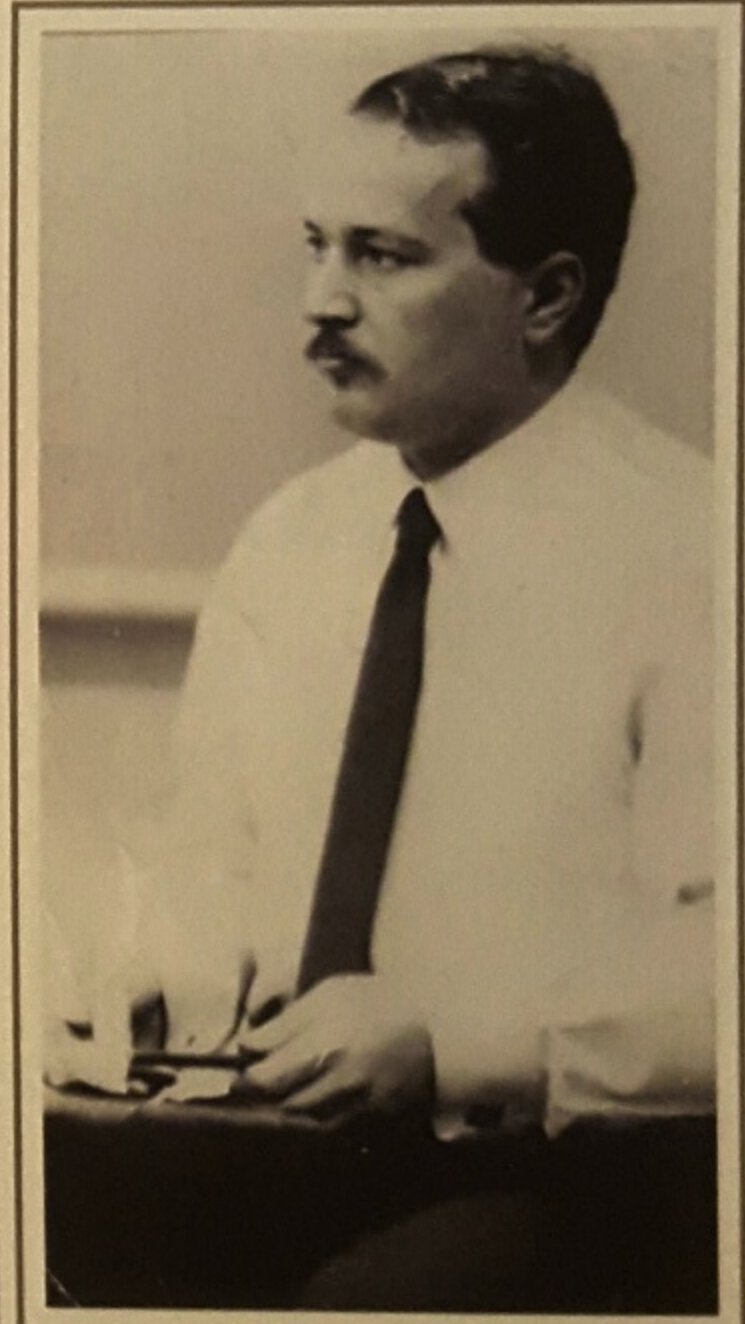
Cumhuriyet Kitap Dergisi Yayın Yönetmeni

Üsküdar, 1959

Amsterdam, 1984

Harbiye, 1967

Nezih Uzel, gazeteci – yazar, radyo sanatkarı, Mevlevi gibi sıfatları ile anılsa da, herkesin birleştiği özelliği “hoşsohbet” olmasıdır. Onun yanında sıkılmazsınız. Her zaman paylaşılacak bir konusu vardır. Bulunduğu mecliste de dikkati çeker, hep ön plandadır. Ya geniş kültürü ya da zekası sayesinde sözü edilen her ne ise - konuya en esprili ve çarpıcı yaklaşımı o bulur; sohbet artık onun yönlendirmesiyle devam eder.

1985-87 yılları arasında her ay çıkan ve 36 sayı sonunda yayınına son verdiğimiz Antika dergisi (Mısırlı Matbaası’nın çıkardığı)’nde üç yıl birlikte çalıştık. Nezih Bey haftada iki-üç gün dergiye gelirdi. Dergide işimiz bittikten sonra daima birlikte çıkardık. Genellikle gittiğimiz yer ise Sultanahmet civarı olurdu. Büyük sebep, hatırladığım kadarı ile “Sultanahmet’in köfte ve helvası” idi.

Dergiye yazdığı yazılarda da gazeteci tavrı daha çok öne çıkıyordu. Buna örnek olarak iki konu hatırlıyorum:

- 1- Yavuz Sultan Selim’in Küpeli Portresi
- 2- Sultan İbrahim Kameriyesi’ndeki Topuzlar

Birinci konuda herkesin “Yavuz” kabul ettiği resmin ona ait olmadığı işleniyordu. Epeyi ses getirdi. Bir iki gazete bu yazıdan alıntı yapmıştı. Geçenlerde TV programında Murat Bardakçı da resmin kime ait olduğu hususunda net isim vererek, Yavuz olamayacağına dair açıklamalar yaptı.

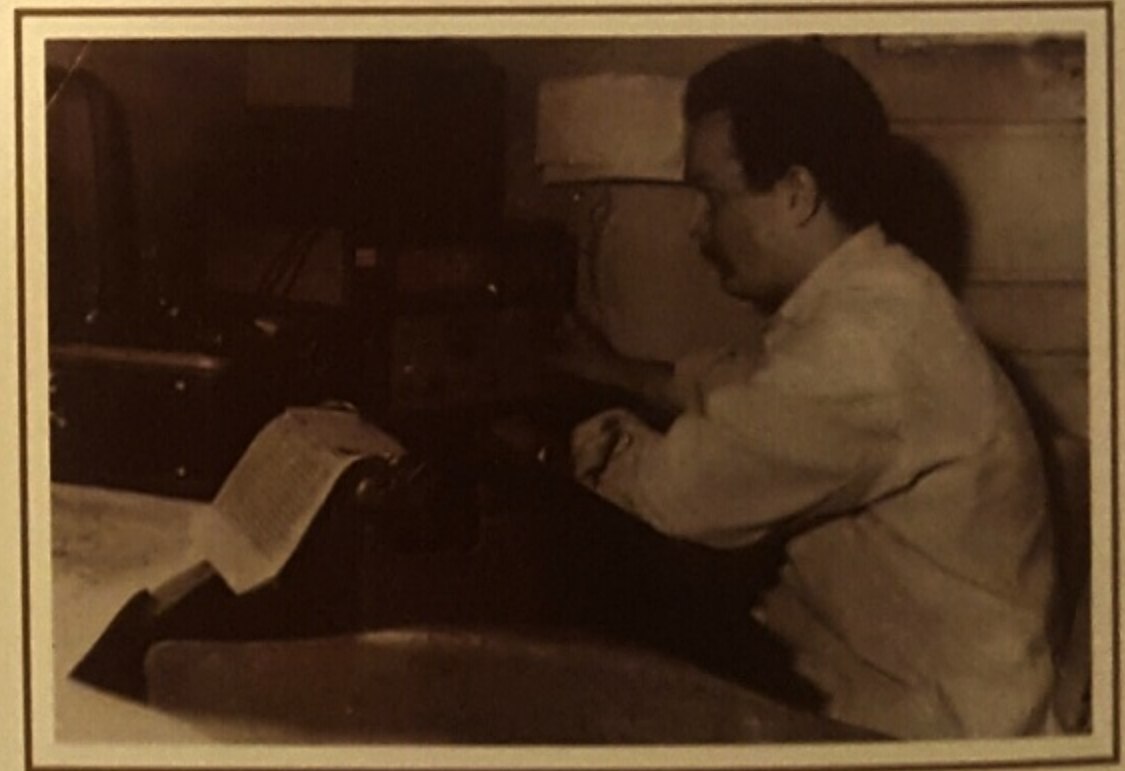
“Sultan İbrahim’in Kameriyesi’ndeki Topuzlar” meselesinde de Nezih Bey’in dikkati çektiği şey: Bu kameriyeye ait çeşitli kartpostal ve fotoğraflarda topuzların sayısının farklı olmasıydı. Aslında dört köşede dört adet olması gereken tombak süsler, çekilen resimlerde bazen tamam, bazen bir-iki eksik, bazen de görünmüyordu. Akla şu soru geliyordu: “Topuzlar değiştirildi mi?”. O sıralarda Paris’te yapılan bir müzayedede benzeri bir topuz katalogda yer alıyordu. Bu konu da ses getirmişti.

Nezih Bey çok geniş bir kesimde sevilen, sayılan bir kişiliktir. Bir zamanlar evlenmesi için de çaba gösterdim ama kismet değilmiş, olmadı. Allah uzun ömür versin, neş’esini daim etsin.

Yılmaz Uyar
Yazar-Editör

Fas’ın Fes şehrinde...
Foto: Arzu Erguner

Cağaloğlu, 1962

Kanaat Lokantası

Solmanipak Caddesi No: 25 Üsküdar - İstanbul
Tel: (0216) 553 37 91 - 341 54 44 Fax: 341 68 55

CİNSİ	TUTARI
Özbek Pilevi	✓
Barbunya Pileki	✓
Az Çiğir	✓
Bir bardak daha Vişne Kaymak dondurma	✓
Bir bardak daha Vişne Kaymak dondurma	✓
Yarım bardak daha Vişne Kaymak dondurma	✓
YEKÜN	400 Lirası

İzmit'te bir sokakta, Mart 2009
Fotoğraf: Fatih Gölbaş

Sanat ve Kültür Hayatının 50. Yılında Gazeteci-Yazar

Nezih Uzel

PROGRAM

Saat: 17.00 Açılış ve Protokol Konuşmaları

Belgesel Film Gösterimi

Açık Oturum

Mehmet Şevket Eygi

Süleyman Erguner

Esin Çelebi Bayru

Murat Çulcu

Gürsel Koçak

Oturum Başkanı

Yılmaz Uyar

Saat: 20.00 Konser

Hanendeler

Bekir Ünlüataer

Murat İrkılata

Fulya Tezer

Esin Yılmaz

Sazendeler

Bülent Özbek (Ney)

Özata Ayan (Tanbur)

Safinaz Rizeli (Kanun)

Mahinur Özüstün (Kemençe)

Volkan Ertem (Viyolonsel)

Serdar Bişiren (Ritim)

Fuat Çamdibi (Ritim)

9 Mayıs 2009 Cumartesi

Saat: 17.00

Yer: Fatih Ali Emiri Efendi Kültür Merkezi

Sanat ve Kültür Hayatının 50. Yılında Gazeteci-Yazar
Nezih Uzel

Genel Yayın Yönetmeni
Nevzat Bayhan

Yayın Koordinatörü
Müjdat Uluçam

Fotoğraflar
Nezih Uzel Arşivi

Düzenleyen
Fuat Çamdibi

Editör
Metin Öztürk

Sanat Yönetmeni
Aydın Süleyman

Görsel Tasarım
Mine Dilaver Atuk

Kaynak belirtilerek alıntı yapılabilir.

Istanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sanat Ürünleri Tic. A.Ş.
Maltepe Mah. Topkapı Şehir Parkı Osmanlı Evleri Topkapı - Zeytinburnu - İstanbul
Tel: 0(212) 467 07 00 Faks: 0(212) 467 07 99
e-posta: kultursanat@kultursanat.org

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

www.kultursanat.org